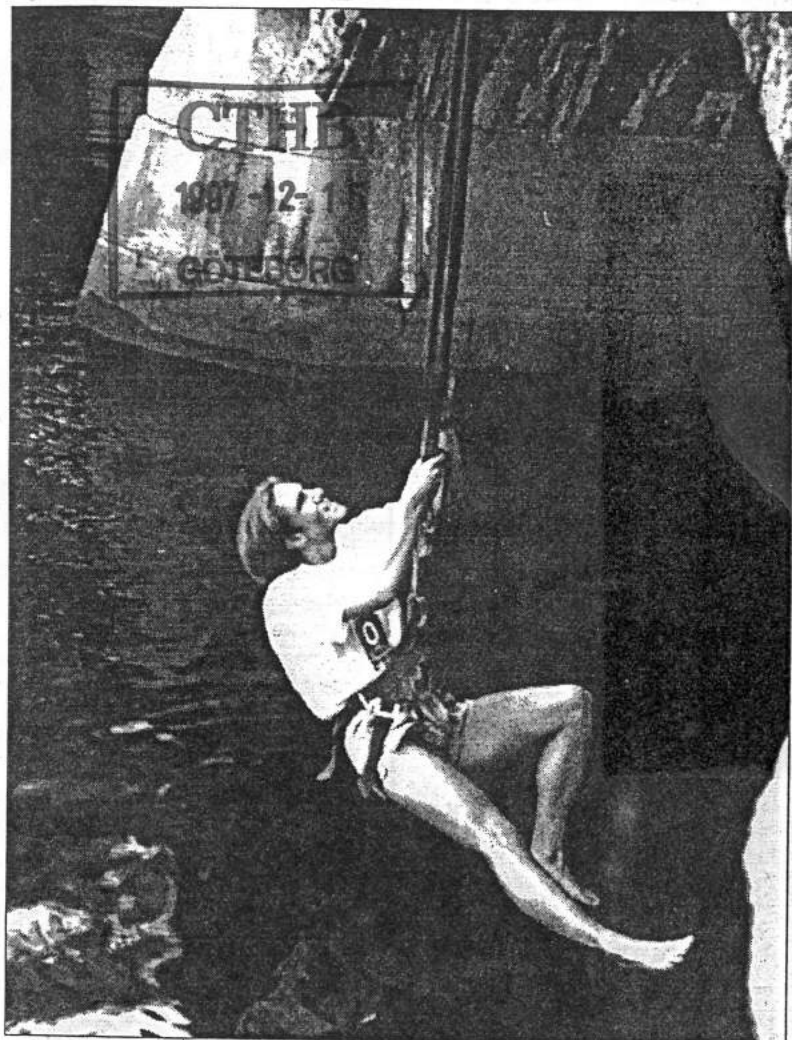

FINFORM

Nº IV 1992 Årgång 25

FINFORM

OAVHÄNGIG TIDSKRIFT FÖR TEKNOLOGER VID
SEKTIONERNA TEKNISK FYSIK OCH KEMITEKNIK
MED FYSIK, CHALMERS

Chefredaktör & ansvarig utgivare
NIKLAS ARVIDSSON, 18 81 10

Ekonomi- & annonsansvarig
BJÖRN LINDMARK, 20 18 44

Redaktörer
PER MAGNUSSON, 20 25 64
MAGNUS ANDERSSON, 16 22 02
GÖRAN JOHANSSON, 42 28 51

Fotograf
JENS OLSSON, 18 24 94

Teknik, typografi & layout
NIKLAS ARVIDSSON

Adress
Focus, Kemigården 1
412 96 Göteborg
Tel. 031-772 39 80
Postgiro 47 888 70-6

Tryck
Teknologtryck, Chalmers (400 ex.)

Finform utkommer med fem nummer årligen och
distribueras gratis till teknologer vid sektionerna F och
Kf. Övriga kan prenumerera på tidningen genom att
sätta in 90 kronor på postgirokonto 47 888 70-6.

Bidrag till tidningen tas tacksamt emot på diskett eller
direkt på skivan OctaMac Finform via filhanteraren
OctaMac, ChalmersNet. Bilder, kortare texter och
övrigt material kan lämnas i Finforms brevlåda i Focus.
Vi tar inte emot handskrivna kursutvärderingar!

Finform sätts i Aldus PageMaker 4.2 på Macintosh
Ifx. Bilder scannas med Microtek ScanMaker 600ZS
och behandlas i Adobe PhotoShop. Aldus FreeHand
3.0, Adobe Illustrator 3.2 och BroderBund TypeStyler
1.0 används för illustrationer, och originalutskrift sker
på LaserWriter IIg.

NÄSTA MANUSSTOPP: 29 OKTOBER

Äntligen!!

Här är vi igen. Vissa kanske tycker att så
borde det inte vara, men så är det ändå.
Under sommaren så har vi i redaktionen
vilat upp oss bara för att vi skall vara i fin
form för att kunna servera er, kära
läsare, en läsvärd tidning. Förra året var
lite kaosartat, men vi lovar att göra vårt
bästa för att tillfredsställa er i år. Skulle
nu något inte vara av den kvaliteten ni
önskar, så får ni naturligtvis skicka små
käckor, trevliga och upplysande insän-
dare till redax. Men skriv er egen åsikt,
inte någon annans.

När ni nu håller i tidningen så märker
ni säkert två skillnader från förra året;
layouten och innehållet. Under somma-
ren så har vår duktige och allt igenom
duglige chefredaktör (förra året skrev
han denna spalten, men vi kommer att
ha ett roterande system i år) läst en hel
bok i ämnet layout och det resulterade
i detta utseende. Hoppas ni gillar det.

Nollorna har som vanligt visat sig
vara av utmärkt kvalitet. Reportagegrup-
pen är värd mycken beröm som har
orkat bevaka många av nollningens ak-
tivisteter. Deras arbete har resulterat i ett
lääääääängt nollreportage (29 sid.), som
vi hoppas att även andra än nollorna ska
förmöjas av att läsa.

Men det var allt för denna gång. Let's
read (fritt efter HP:s fina reklamplansch,
där det står Let's count).

Redax genom

Skiffer

Hej!

Så var ännu en nollning till ända. I och med nollmiddagen återgick allting till det normala här på sektionen. Jag vill tacka alla som var inblandade, föreningar och faddrar, för all tid ni har lagt ner för att göra det till en bra nollning.

Nollningen lämnade egentligen bara ett sultminne efter sig om man bortser från lådbilsracet:

Vart tog alla tjejer vägen? Nästan hälften av de antagna tjejerna kom aldrig hit eller har redan slutat! Vad beror det på? Jag vågar att tro att det är så enkelt att några groggrickande pokerspelare i Focus på gymnasiedagen skrämde bort fler än några få. Det är något som sitter mycket djupare rotat än så.

I år är det bara 9 % tjejer i F92, det sämsta

på många år.

Jag tänker tillbaka på när jag själv skulle börja här för att hitta några av anledningarna. "Tyor du verkligen att du klarar av det. Teknisk fysik är ju till och med för svår för min kille!", var en av kommentarerna och ändå sa hon bara vad många tänkte. Det finns ju faktiskt en anledning till att det finns fler tjejer på V än på F och det är ju knappast för att tjejer i allmänhet tycker det är roligare att bygga broar än forska inom elementarpartikelfysik. Teknisk fysik anses som överkomligt svår och dessutom som en abstrakt utbildning som inte egentligen leder fram till något. Vi måste nog bli bättre på att göra reklam för oss själva!

Vi är såpass speciella att vi måste stå lite utanför den allmänna chalmerspropagandan. Därför drar Cilla Wendt och jag snart igång ett projekt - **Tjejer på F** - som kommer att vända sig till alla N- och T-klasser i Göteborg med ganska stor omnejd. Till detta behöver vi hjälp av alla tjejer här på F för att åka ut och informera.

Det är väldigt lätt att trivas här på F som tjej och jag hoppas att vi lyckas göra det lite lättare för alla underbara killar också!

Kram Åsa

Introducing:

Åsa Malm

Foto: Nicke

Algebra och serier B

Helhetsintrycket av kursen var godkänt. Föreläsaren **Eric Larsson** är ny för i år och bedömdes ganska hårt av teknologerna. Många tyckte att han skrev ottydligt på tavlan och hade svårt att hålla planeringen. Föga entusiasmerande föreläsningar. Det blev dock bättre och bättre i samband med avsnittet om serier. Närvaron på föreläsningarna var emellertid genomgående låg (<50%). Övningarna befanns vara mycket bättre och speciellt **Sverker** och **Gunnar** fick mycket goda omdömen.

Kjell Holmåkerns kompendium fick godkänt av de flesta, men fler lösta exempel efterlystes. Övrig litteratur bedömdes också som godkänd även om layouten var tråkig.

Det blir nog inget byte av böcker nästa år för ingen vet några bättre alternativ.

*Sami Zinad, F91
Henrik Agaeus, F91*

Mekanik B

Även i år hölls den beryktade kursen Mekanik del B för F- och Kf-teknologerna. Examinator för andra året i rad var **Arne Kihlberg**.

De flesta gav kursen hög prioritet, dels därför att kursen betraktades som viktig, dels därför att Optik ansågs vara tråkig. Många jämförde den dock med Optik i svårighets-

grad.

Föreläsningarna var ganska välbesökta och uppskattade. Arne fick överlag bra kritik, lite sämre ansågs hans förmåga att entusiasmera för ämnet vara. Användandet av praktiska experiment för att hålla teknologen vaken lyckades väl, inte minst de rullande ölburkarna på det lutande planet.

Närvaron på demonstrationsövningarna var i allmänhet dålig, med undantag för **Marias** grupp som var väldigt välbesökt och fick mycket bra kritik. Dock fick även övriga övningsledare bra betyg.

Det nya för i år var den stora satsningen på självverksamhet, både med och utan datorhjälp. Teknologerna delades in i två grupper, en som fick lösa uppgifterna analytiskt och en som fick använda datorns kapacitet. Denna satsning var mindre lyckad, p.g.a. teknologernas bristfälliga närvaro. Speciellt datorgruppen visade sig vara dåligt besökt. Visserligen ansågs dessa övningar ge bättre förståelse av problemen än traditionell undervisning, men det ägnades för mycket tid åt dem. Intressant var att nästan ingen hade föredragit att jobba i den andra typen av grupp.

Arnes kompendium fick överlag hyfsad kritik, förutom att det var för torrt och tråkigt. Tipsdel saknades. Det klagades friskt på språket i tilläggskompendiet; Arne har lovat språkgranskning till nästa år. Tidsåtgången för inlämningsuppgifterna varierade mycket, framförallt datorgrupperna tog god tid på sig. Ojämn svår-

ighetsgrad bidrog till blandade reaktioner. Uppgifterna skall framledes fördelas på ett bättre sätt.

Som helhet fick kursen bra betyg.

Många vita ansikten syntes däremot vid utgången från tentalokalerna. Stor tveksamhet framfördes över huruvida tentan var relevant för kursen och många ansåg tiden vara för knapp. Stor kritik riktades även åt de två inledande förståelseuppgifterna, då det var svårt att veta hur omfattande svaren skulle vara. I övrigt skiljde sig denna tenta mycket från **Niklassons**, och om lagerkrafter tyckte teknologerna inte.

Detta var dock sista året som Arne vistades ibland oss, då han nästa år bestämt sig för att gå över till den andra sidan, d.v.s. GU.

En sammanfattning av resultaten från den pedagogiska undersökningen kommer förhoppningsvis att dyka upp i Finform någon gång nästa år.

*Erika Hult, F90
Carlo Ruberto, F90*

Teknisk fysik B

De flesta som hade valt *Tala med nöje* ansåg att kursen var en skön omväxling och avkoppling till de vanliga kurserna. En person klagade på att det ingick för lite bevis, men kursen fick iallafall betyget bra-mycket bra. Kursen *Skriva med nöje* var inte lika omtyckt-godkänd, antagligen därför att det inte var samma

avbrott i pluggvardagen.

Kursledarna **P. Apell, Stig-Arne** och **Ann-Britt** var överlag mycket uppskattade och likaså assistenterna.

Varje år har man tydligen haft problem att skaffa fram bra kurslitteratur och varje år har man bytt till någon annan. Årets kursbok skiljde sig inte ifrån mängden – de misslyckades igen. Men å andra sidan kan man kanske förstå att det är svårt att hitta den ultimata boken för ett sådant här ämne. 9 av 52 hade inte läst boken, 31 ansåg den dålig – godkänd. Ett överväldigande nej fick vi på frågan om boken gav valuta för pengarna. Den allmänna åsikten var att 130 spänn är för mycket för en bok till en kurs på 0.8 p. samt att den är överflödig. Några ur

Skriva med nöje-gruppen ansåg att politiker var en "dålig grupp att intervjua m.a.p. sakkännedom" och att styrningen var för hård. *Tala med nöje*-gruppen fick uppenbarligen ett något bättre självförtroende, enligt utvärderingsenkäten. Några ville dock att det inte skulle hållas så strikt på att de enskilda framträdandena blev två min. långa, och somliga önskade obligatorisk videolook.

Ulf Assarsson, F91

Ellära Kf1

Den 25/1 gick Kf-ettorna upp och tenterade en kurs i ellära. Det gick inte bra. 70% körde tentan. Undertecknade var ut-

sedda till kursutvärderare så vi fick lämna våra integraler och gå ut för att spåra orsakerna till det minst sagt kassa resultatet. Det var inte föreläsaren som var orsaken, han fick godkänt. Så även kompendiet. Sättet att rätta tentorna ogillades av majoriteten, som ju körde, så det var väl som det skulle. *Bjurles* bok fick däremot lite sämre betyg. Kursen fick som helhet godkänt. Det visade sig vara schemat (1p2) som var boven i dramat. Tidsplaneringen var rent japansk och dessutom fordrades förkunskaper från kommande läsperiod.

Sjukt, konstaterade vi och med förlorat förtroende för schemaläggarna gick vi in för integralerna igen.

Joban Niklasson, Kf91
Leif Sandström, Kf91

Kursnämndsrepresentant!

När du skriver om en kurs i Finform vill vi absolut veta ditt namn, vilken linje du går och ditt inskrivningsår.

Vi vill också att du skriver på vardagsprosa utan skämtsamma kommentarer och undviker att använda förkortningar som kursmtrl.

Ditt bidrag skall lämnas in på Octamac Finform eller på diskett.

Uppfyller du inte ovanstående krav, åker bidraget i papperskorgen! Signaturerna RS & BR (Elfält B) och Jan & Mattias F90 (Optik) vet vi inte vilka det är, så vederbörande får så vackert återkomma i kommande nummer.

Tänk på varför du skriver: Vad vill läsaren veta?

Uppskattades kursen i sin helhet? Hur var tentan? Föreläsaren? Övningsledare? Laborationer? Duggor? Projekt? Inlämningsuppgifter? Litteratur?

Redax

På luffen under Världens Tak

Mats Hättestrand berättar om sin tid som studieflykting i Indien

Klockan var tre på morgonen då planet från Amsterdam landade på flygplatsen i New Dehli. Efter passkontroll och bagageutlämning, satte jag mig ned i ankomsthallen och inväntade gryningen. Jag hade ingen lust att ge mig ut i mörkret. När det började ljusna lämnade jag flygplatsen och lyc-

kades hitta en buss som kunde ta mig in mot centrum. Under bussfärden fick jag mina första glimtar av Indien. Solen höll på att gå upp och New Dehli började vakna. Ett av mitt livs första äventyr hade börjat: en resa på egen hand till Indien, Nepal och Sri Lanka.

Första kontakten med Indien var omtumlande. Delhi, liksom hela Indien är en plats där man bombarderas med intryck från första stund. Heliga kor, hundar, bilar, oxkärror, cyklar och ett myller av människor trängs med varandra. Tiggare, gatubarn, präster, heliga män och rika kvinnor i vackra *saris* lever sida vid sida i de indiska städerna. Kontrasterna är enorma.

Jag stannade inte länge i Dehli, utan ville så snabbt som möjligt ta mig till Nepal. På vägen mellan Dehli och Nepal stiftade jag bekantskap med det indiska järnvägssystemet för första gången. Jag skulle komma att utnyttja järnvägarna många gånger de kommande månaderna. Att åka tåg i Indien är något alldeles speciellt. På stationerna samlas alla sorters människor. Tågen utnyttjas flitigt och är nästan alltid fullsatta. I vagnarna för oreserverade passagerare utnyttjas bok-

stavligen varje möjligt utrymme för att husera passagerare och bagage. Då ett tåg anländer till en station utbryter ofta totalt kaos. Folk trängs för att komma av och på och mängder av försäljare och tiggare ser sin chans att göra goda affärer. Det kan vara jobbigt att åka tåg i Indien, men tråkigt är det sannerligen inte. Varje resa bjuder på ett skådespel där vad som hels kan inträffa.

Jag kom till slut in i Nepal, via en gränspassage där effektivitet och organisation verkade vara främmande ord. Att ta sig igenom passkontroll och tull på båda sidor av gränsen, visade sig ta många timmar i anspråk. Indiska byråkrater har en sällsam förkärlek för blanketter, namnunderskrifter, stämplor, kopior och ändlösa register vars enda syfte verkar vara att fylla alla kontor med travar av papper och pärmar. Tålamodet hos en stackars turist sätts ofta på mycket svåra prov.

Nepal är ett märkligt land, som till största delen är täckt av berg, vars toppar är de högsta i världen. Landet har mycket få vägar. I stället tar sig människor fram till fots. Bergen genomkorsas av vandringsleder och stigar.

Trots sin otillgänglighet är Nepal mycket tätbefolkat. Överallt ser man byar som klamrar sig fast på bergssluttningarna. Genom terrasserung utnyttjas varje kvadratmeter för uppodling. De flesta människor lever mycket enkelt, med självhushåll som grund. Nepal var länge ett stängt land, men på senare år har turismen vuxit till en av de viktigaste inkomstkällorna. Människor ifrån hela världen lockas av möjligheten att få vandra i Himalaya. Detta var också huvudskälet för mig att komma till Nepal och jag valde att gå en vandringsled som är känd som *Annapurna circuit*. Det tog mig nitton dagar att fullborda vandringen, som sträcker sig från 900 till 5000 m. höjd. Jag gick tillsammans med två holländare. Det är mycket enkelt att hitta någon att ta sällskap med om man kommer ensam till Nepal. De flesta turister samlas på samma ställe, i någon av städerna Kathmandu eller Pokhara innan de ger sig iväg på någon vandring.

Vandringen som helhet var en fantastisk upplevelse. De första dagarna bjöd på en nästintill tropisk växtlighet och det var mycket varmt. Sedan förändrades vegetationen gradvis för att bli mer "nordisk". Från 3000 m. och uppåt började träden bli färre och vi nådde till slut trädgränsen. Många platser bjöd på en fantastisk utsikt över Annapurnamassivets toppar runt 8000 m. Vandringens höjdpunkt i dubbel bemärkelse var när vi passerade passet Thorung La - 5400 m.ö.h. Det var jobbigt att röra sig i den tunna luften, men värt all möda. Utsikten var grandios och det var en härlig känsla att stå på toppen.

Utöver naturupplevelsena var det också intressant att se hur nepaleserna själva levde i bergen. En vandring i Nepal är ingen

vildmarksupplevelse, utan man träffar hela tiden människor. Byarna ligger tätt ända upp till 4000 m. höjd. De flesta nepaleser är vänliga och gästfria. Trots att de lever enkelt slösar de med skrat och leenden. Naturligtvis ses turisterna som en inkomstkälla, men glimten i ögat och gästfriheten finns ändå kvar.

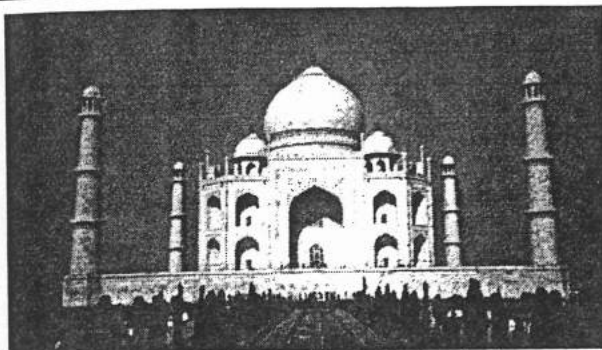
Jag är mycket nöjd med mitt besök i Nepal, men det var ändå Indien som var huvudmålet för min resa. Från Kathmandu färdades jag österut och passerade så småningom gränsen till den indiska delstaten Bengalen. Med staden Daarjeling som utgångspunkt gav jag mig ut på ytterligare en bergsvandring. Vandringarna i indiska Himalaya är inte alls lika hårt utnyttjade som de i Nepal. Det är lätt att glömma att stora delar av Himalaya ligger inom Indiens gränser. Jag minns särskilt en episod från vandringen i Bengalen. Vi lyckades gå vilse och fick därför tillbringa en natt under bar himmel. Det var under den sista dagsetappen som vi kom alldeles fel. Det blev mörkt innan vi hunnit fram till någon by med övernattningsmöjlighet, så vi fick sova ute i det fria utan att veta riktigt var vi befann oss.

Norr om Bengalen ligger Sikkim, inklämt mellan Nepal och Bhutan. Sikkim var tills ganska nyligen en självständig stat, men tillhör numera Indien. Det har länge varit känsligt att få tillstånd att besöka Sikkim. Området är känsligt då det gränsar till Kina. Relationerna mellan Kina och Indien är inte de bästa och gränskonflikterna har varit många. Jag hörde dock ryktesvägen att numera skulle indiska myndigheter tillåta turister åtminstone i vissa delar av Sikkim. Det visade sig stämna. Jag fick utan problem tillstånd för ett tvåveckorsbesök.

I Sikkim är det buddhistiska inflytandet stort. Det finns ett flertal stora tempel, som gärna tar emot besökare. Jag besökte ett "Rumtek monastery" och blev där visad runt av en munk i min egen ålder. Det var mycket intressant att tala med honom. Det fanns vissa likheter mellan oss. Han höll som bäst på att plugga för sin slutexamen i templet och berättade att han började få tentaångest. Dock hade han lite anorlunda planer än jag för framtiden. Efter examen skulle han nämligen dra sig tillbaka och meditera under fullkomlig tystnad i tre år, tre månader och tre dagar, för att därefter få titulera sig lama.

Sikkim fick avsluta vistelsen i Himalaya. Jag reste i ett sträck från Daarjeling till staden Varanasi på Gangesslätten. Varanasi, eller Benares som det också kallas, är hinduernas allra heligaste

plats. Bilden av pilgrimer som badar i Ganges är nog det första många kommer att tänka på då man hör Indien nämnas. En pilgrimsfärd till Varanasi är höjdpunkten i livet för många av Indiens hinduer. För en utomstående är det inte lätt vad som rör sig huvudet på människorna som andaktsfullt tvättar sig i en av världens mest förorenade floder, men det råder ändå en atmosfär i Varanasi, som påverkar många besökare. Att promenera längs Ganges, tidigt på morgonen när de första pilgrimmerna påbörjar badritualen, är ett av mina starkaste minnen från Indien.

Från Varanasi tog jag mig västerut tvärsöver norra Indien, tills jag så småningom hamnade i ökenstaden Jaisalmer, nära gränsen till Pakistan. Jaisalmer är som hämtad ur en saga. Staden ligger utslängd mitt i en stor öken. Bebyggelsen är mycket gammal och många människor klär sig traditionellt. Några bilar såg jag inte till i Jaisalmer. Det fanns desto fler kameler och en möjlighet att få se öken på nära håll var att delta i en kamelsafari. Detta var ett tillfälle jag inte ville missa, så jag följde med på en tredagstur på kamelryggen. Det jag minns bäst från den turen är nätterna i öken, då vi sov under bar himmel. Stillheten och tystnaden var påtaglig, då vi befann oss långt ifrån närmaste stad eller

by. Indien karaktäriseras annars av trängsel och liv och rörelse. Det var skönt att komma bort ifrån det några dagar.

Resan från Darjeeling i Himalaya, över Gangesslätten, till det exotiska Jaisalmer gav prov på den otroliga variationsrikedom som finns inom Indiens gränser. Det känns inte som ett land utan som flera. Varje delstat har sin egen särart. Natur, klimat, språk, människor och religion kan vara helt skilda från en plats till en annan. Man förvånas över att Indien håller ihop överhuvudtaget.

Vintermånaderna tillbringade jag i det tropiska sydindien i delstaterna Goa, Kamataka, Kerala, och Tamil Nadu. En avstickare till Sri Lanka hann jag också med. Goa är en plats som sedan sextioalet lockat västerländska ungdomar till något slags alternativt liv. Hippiedrömmen finns fortfarande kvar i Goa, även om företeelsen är på utdöende. Jag träffade många som kommit tillbaka till samma ställe år efter år och "övervintrat". Indien hade för dem blivit ett andra hem. Kring jul och nyår drar Goa till sig människor som en magnet och flera av stränderna förvandlas då till bisarra festplatser. Julfirandet blev inte precis vad det brukar vara för mig.

Stränderna i Goa var inte dåliga, men de allra vackraste platserna fann jag på Sri Lanka, som är en riktig paradiso. Kusten är en endalång palmbevuxen sandstrand. Man hittar lätt sin egen paradisstrand, där man får vara i fred. Men Sri Lanka blev inte bara stränder för mig. Jag hade turen att lära känna en familj, som jag fick bo hos några dagar. Mannen i huset, mr. Stembo, var chef på en teplantage, så jag fick se något av det som gjort Sri Lanka mest känt i världen. Ceylonte har väl de allra flesta hört talas om.

Jag träffade många intressanta människor i Indien, men den starkaste personligheten av alla, mötte jag i Daramsala. Denna person var **Dalai Lama**, Tibets andlige ledare. Dharamsala, som ligger i norra Indien, strax söder om Kashmir, har blivit en fristad för många tibetaner, som fördrivits från sitt hemland av kineserna. Där lever också Dalai Lama i exil. Att få träffa denne märkliga man var en stor upplevelse, även om det bara var fråga om ett kort handslag. Han utstrålade en karisma som jag aldrig upplevt tidigare, men också en ödmjukhet som man skulle vilja se prov på hos fler av världens ledare.

Detta var något av det jag såg och kände under min resa. Till sist vill jag säga att mina upplevelser i Indien har satt spår i mig som aldrig kommer att försvinna. Jag tror inte något land i världen har mer att erbjuda en besökare. Man lockas att se världen med nya ögon. Jag hoppas att jag har inspirerat någon till att börja planera sin drömräsa.

Res till Indien - det kommer du inte att ångra.

✦ **Mats Hälttestrand, F89**

Reportage

*Karin Markenroth
Jens Are Amundsen
Karl Oskar Lund
Joachim Johansson*

*Johan M Carlsson
Claes Fors
Maria Holm
Madeleine Karlsson*

NOLLBRICKAN

Nollans ångest, nollbrickan, som nollan tillverkar för att traditionen så bjuder och för att bli igenkänd och känna igen andra nollar. Redan efter det första uppropet konfronteras nollan med nollbrickan när nollan skall tillverka sin egen högst personliga nollbricka, samtidigt som nollan skall invigas i den chalmerstradition som inte alls tvingar någon att dricka oxiderat kolvätederivat, men som mycket starkt uppmanar alla närvarande att under sång och gyckel göra just så.

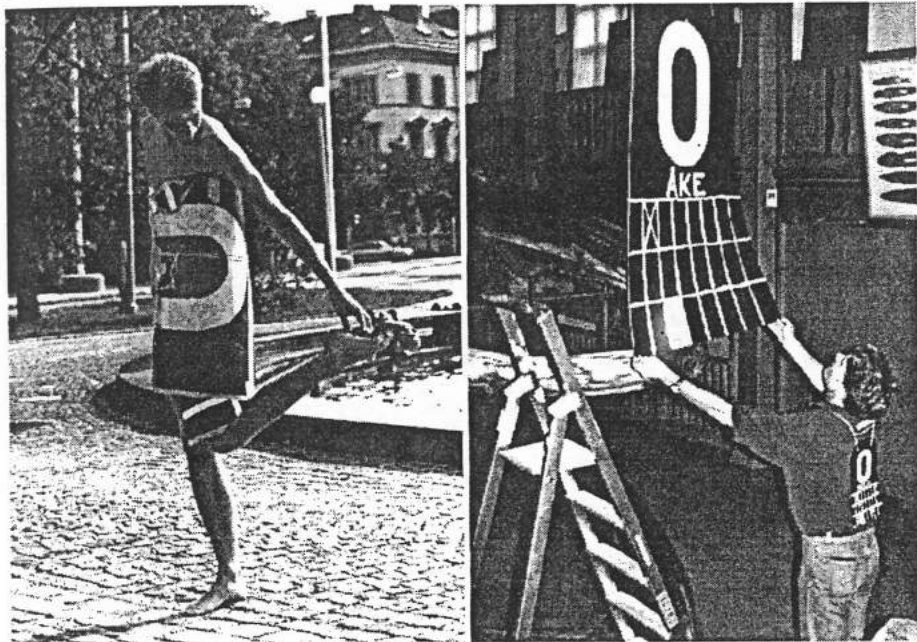
Denna uppgift blev svår för många och när resultatet av nol-

lans mödor skulle uppvisas för FnollK morgonen därpå var det inte många nollbrickor som klarade den hårda kontrollen. De olyckliga som inte fick sin bricka godkänd hade på kvällen möjlighet att göra en ny i dubbel storlek. Nästa morgon stod de med nollbricka i ena handen och mutor i den andra och väntade spänt på att FnollK skulle fälla sitt omdöme. Skulle det bli riv eller liv för nollbrickan? Vissa som kom lite sent hade oturen att FnollK inte hade fyllt sin *rivningskvot* och fick se sin bricka riven blott och bart på grund av detta faktum.

Nästa storlek var π och efter den hägrade π^2 . **Gabbe, Martin** och **Åke** blev de utvalda att bära π^2 -brickor, en något

otymplig nollbricka, men man kan veckla ihop den. (Om någon har undrat vad det är för ett svart mystiskt rör som Åke har haft i rygsäcken kan jag upplysa er att det inte är en Bazoka utan bara Åkes nollbricka.)

Nollbrickan har diverse användningsområden utöver de vanliga som namnskytt, visa sektionstillhörighet och visa att man är ny och grön på Chalmers. Den ger gratis inträde på de flesta av Chalmers pubar (fast man får inte kalla dem för det), och på nollbrickan skall man samla stämplat ifrån olika pubar för att visa att man har varit ute och festat mycket under nollperioden. Ivar drog det till sin spets när han lyckades med att

få stämpelar på en sten som han använde som nollbricka när han skulle gå in på Winden.

När man inte klarar att träffa bollen med ett runt brännbollsträ och inget platt slagträ står till buds kan det vara värt att försöka slå med nollbrickan, vilket **Karin** praktiserade vid brännbollsmatchen i Slottsskogen. Även rivna nollbrickor kan komma väl till pass, vilket **FnollK** visade genom att använda dem som snitslar vid poängpromenaden i Slottsskogen. Dessutom användes någons stora olycka, d.v.s. en rivna π -bricka, till brännplatta vid brännbollsmatchen.

När man är ute i naturen kan vissa fuktfenomen uppstå

som medför ett obehag, men även här finns boten i form av nollbrickan. Hur värjer man sig ifrån ett regn utan vare sig regnrock eller paraply!? Med nollbrickan naturligtvis, vilket **Åke** praktiserade under nollkampen. Och hur undviker man att bli blöt i baken när man sitter i gräset? Man använder nollbrickan som sittunderlag, vilket flitigt användes under hajken. Är förhållandet det motsatta, som t.ex. i Gasquen, kan det vara skönt att fläkta sig med sin nollbricka för att kyla ner sig en aning vilket **Fredrik** kom på.

Till sjörövarfesten stod **Gabriel** inför ett problem, han hade för lite sjörövarutrustning och för stor nollbricka. Dock har han likt de övriga

nollorna gott en kurs i kreativ problemlösning och efter att först ha definierat problem genom *Polya I*, i *Polya II* slagit samman de två delproblemen till ett och med hjälp av *Polya III* kommit fram till att han skulle göra en sjörövarhatt av nollbrickan. *Polya IV* hanns nog inte med eftersom han var sen till festen, men så här i efterhand när nollbrickan är borta kan man fundera något över lösningen.

Vid nollmiddagen fick då nollan äntligen ta av sig de delar som fanns kvar av nollbrickan och bli nymble.

Johan Carlsson

STADSORIENTERING

Striptease på Göta-platsen

Den första grenen på orienteringen var striptease på Göta-platsen. Meningen var att man skulle lägga sina kläder runt foten av Poseidon. Eller var det kanske så att man skulle verifiera de amerikanska turisternas fördomar om svenskars lössläppthet? Hur som helst var det ganska så pinsamt att stå framför **Aktuellts** kamera och ta av sig sina slitna paltor. Vissa verkade dock finna nöje i detta, och gav sig med liv och lust in i en liten nollbricksdans

framför en brokig skara av nyfikna pensionärer och småskolebarn. Man kan undra vad de har för läggning. De fick ganska bra poäng i alla fall och vandrade nöjda därifrån, bara för att sedan komma till...

Vattenpolo

Vattenpolo är en trevlig sport... i tropiska klimat, eller i alla fall i varmt vatten. Det fanns tyvärr inte att tillgå, så det fick duga med det åttagradiga vattnet i Bältesspännarparkens fontän. Där fick man även sällskap av en ivrigt svansviftande labrador (undrar om det var från denna som bottensubstansen härstammade). De glada dansarna upprepade här sitt num-

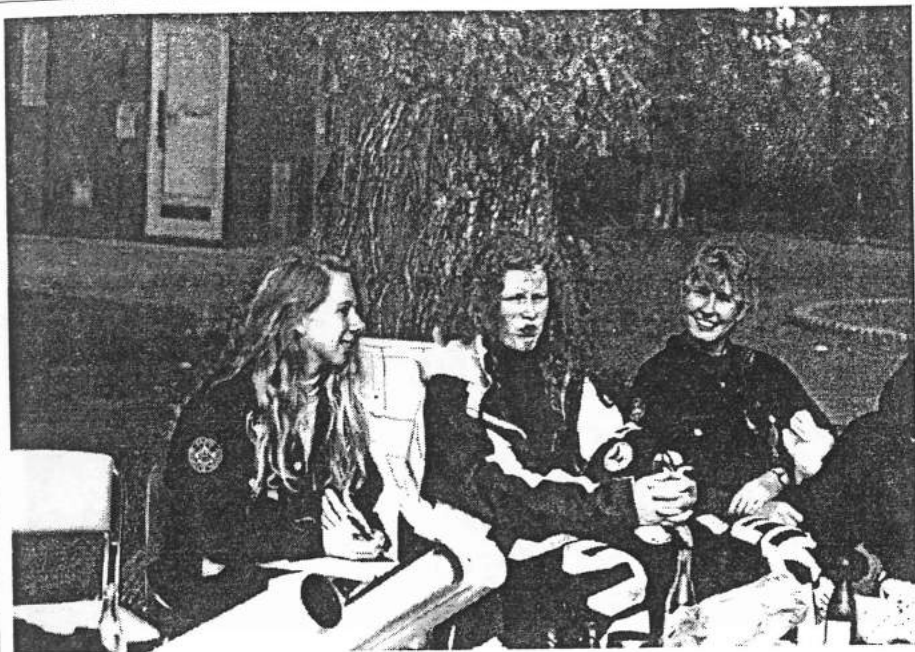
mer inför en av akrobaternas mödrar. Hoppas att detta gav vederbörliga pluspoäng.

Knipstafett

Färden gick vidare till Femmanhuset. DP anordnade här en lite annorlunda stafett, detaljerna utelämnas här då barn kan få tag på tidningen. Man kan dock säga att grenen inte har någon omedelbar framtid i de olympiska spelen.

Cnoll-sång

Många valde att äta efter DP-stafetten. De som inte gjorde det kom direkt till CnollK och

deras Eurovisionsschlagerfestival. Det var inte alldeles lätt att skriva en text med orden *kulram* och *ikosaeder* i. Särskilt inte om den skulle sjungas. Detta var den station som tog mest tid.

Romeo och Julia

SNF hade lite trevlig info och bjöd på kaffe och kaka. Allt detta i utbyte mot en något annorlunda *Romeo och Julia*-version.

Provsmaeking

Efter att fullständigt förstört sin framtid som skådespelare genom att ha medverkat i fiaskouppsätt-

ningen av *Romeo och Julia*, var det nu dags för en drink. Eller i alla fall provsmakning av trenne vätskor. Alla innehöll de alkohol, visserligen inte lika mycket som **Kurvans** andedräkt, men i alla fall. Dessa drycker smakade tämligen lika och expert efter expert misslyckades med sina bedömningar av märke och årgång. Som plåster på (mun)såren fick dock en man i varje lag hetsäta popcorn, vilket i mitt tycke var en klen tröst.

Gycklet

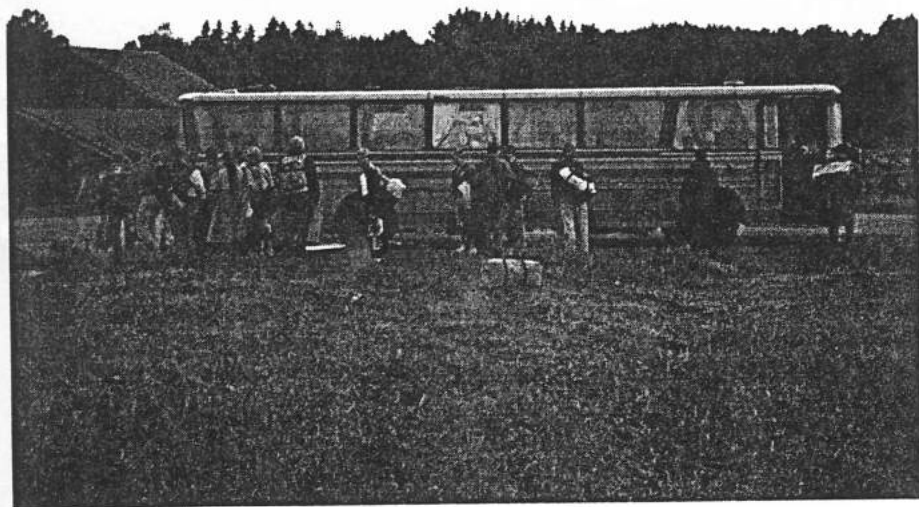
När man så trodde sig vara klar kom man fram till Focus och FnollK. De satt helt lugnt i en soffa och sade det magiska

ordet: Gyckel. Sådana fördes med stor uppfinningsrikedom. Därefter beordrades man lediga och kunde sjunka ned på en stol för att vila benen; orienteringen var slut.

Klas Fors
Joachim Jobansson
(Reportrar på gränsen till
nervsammanbrott.)

LISEBERG

Efter viss förvirring om tidpunkten när samling skulle ske för den första lektionen i praktisk fysik vid Liseberg, hade det till slut bildats en klunga vetgiriga och kunskapsörstande F- och Kf-nollor utanför entrén. Under FnollKs beskydd slussa-

des flocken in och visades vägen mot det första studieobjektet: Lisebergsbanan. Där skulle centrifugalkraft, acceleration och retardation studeras och upplevas. Efter det prövades nollornas körkunskaper med radiobilarna. Nu skulle nollan bevisa att han verkligen körde som en autopilot. Här kunde man även studera *Faradays bur*, d.v.s. strömöverföringen till bilarna vilken skedde genom att en spänning lades över ett nät. Sedan kunde varje bil plocka ner ström ifrån nätet. Men allt roligt har ett slut och när nollan yrkade omstart visade vakterna sällsynt frånvaro av chalméristisk humor.

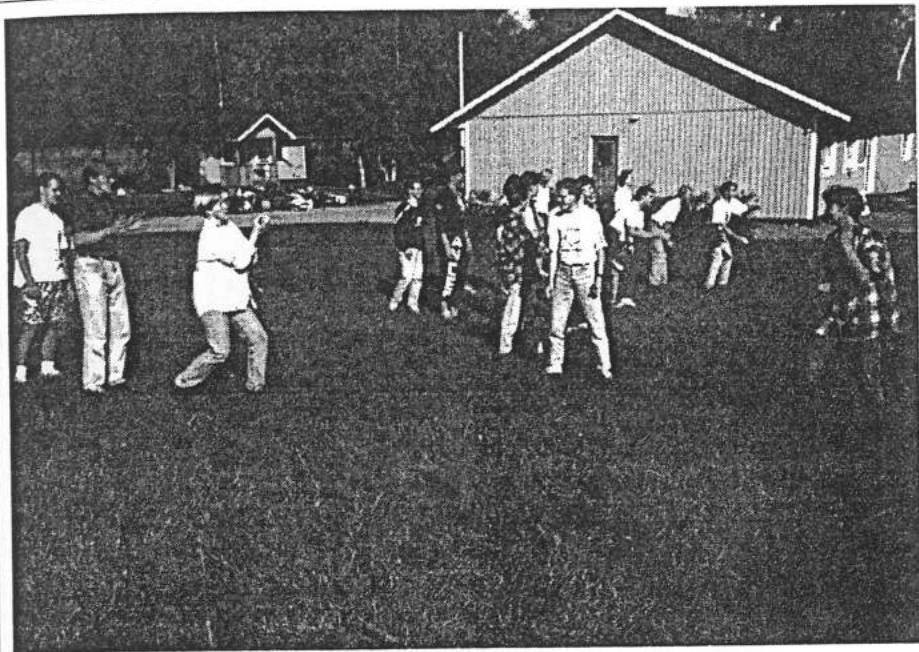
Nästa anhalt var loopen där det demonstrerades hur man

med hastighet och centrifugalkraft kan övervinna gravitationen och faktiskt hänga kvar fast man åker upp och ner. Mellan modern fysik och de gamla grekerna kan steget tyckas långt, men på Liseberg är det endast några hundra meter till flumeriden, där man kan beräkna en kropps volym genom *Arkimedes princip*. Kfarna kunde även stifta bekantskap med några egenskaper hos ett av de vanligaste lösningsmedlen, H_2O , som också utgjorde ett av Aristoteles fyra grundelement.

Ett annat sådant var luft, och vilket sätt kan vara bättre att utforska luft med än att flyga? Våra steg styrdes därför mot Aeroarvet. Där fick den intresserade F-nollan i full fri-

het känna på gravitationskraften mellan jorden och kroppen, och få en vacker vy över Göteborg upp och ner. Detta var en aning påfrestande och den lätt snurriga horden, som vid den här tidpunkten hade tunnats ut något, stod villrådigt undrande vad den skulle göra. Den mer vetgiriga delen av horden sökte upp nya studieobjekt för framför allt centrifugalkraften, medan andra förföll till frosseri av diverse föda som bjöds ut. De flesta avslutade sedan studiebesöket med att återigen åka Lisebergsbanan.

Joban Carlsson

HAJK!

En tidig morgon i september samlades ett gäng nyfikna och fullkomligt nollade F-nollor – inklusive undertecknade – utanför Focus. Två bussar av yppersta moderna snitt väntade på parkeringen, av vilka den ena knappt kunde skiljas från senaste rymdfärjeprototypen på NASA, medan den andra verkade hämtad från en sovjetisk journalfilm om kolchoser anno 1933.

Näväl, vi upplevelsehungeriga nollor bordade snart bussarna, informerades om att vi befann oss cirka hundra centimeter över marken, ombads att behålla våra säkerhetsbäl-

ten på och påbörjade vår valfärd mot ÖDEMARKEN.

Efter en timmes färd passerades **Edets Kräppfabrik**, rensans dittills största attraktion. Dessvärre tillät det pressade tidsschemat inte att vi stannade för ett studiebesök.

Efter många om och men hittade vi till slut fram till ÖDEMARKEN, vilken bestod av ett gult hus samt några mindre gäststugor, allt ägt av en lokal scoutkår som generöst ställt sin egendom till förfogande. Som det framkom så småningom hette denna världens ände i själva verket **Västerlanda**. Att man bemödat sig att ge en sådan liten plats ett så pampigt namn förvånar undertecknade. Det måste hänga sam-

man med den överraskande vackra naturen i området... Särskilt betagande var den lilla pittoreska "bergsjön" på toppen av den bergknalle som gränsade till scoutkårens revir.

För att tillgodose nollans och nollkommitténs behov av nytt bränsle påbörjades snart matlagningen. Den gräddgula soppa som serverades var säkert både närande och, hmm, närande, men tyvärr fullkomligt oidentifierbar. Det har vid senare tillfälle framkommit att sörjan möjligtvis skulle kunna hänföras till kycklingsoppa eller åtminstone en kolloid lösning av kycklingpulver (de som diskade fann att en tjugoliters gryta fylld med denna vätska innehöll cirka fjorton

kycklingbitar av (knappt) visuell storlek)...

Mätt och belåten började man efter ett tag känna sig som fisken i vattnet. Följaktligen kunde leken inledas... Efter diverse ädla sporter som simning (?), säcklöpning och stenjakt - den mest lyckade (läs: blodiga) delgrenen - var det dags att genomlida den (be)fruktade äggkastningen.

Som avslutning på leken skulle de olika tävlingsgrupperna knäpa ihop var sitt gyckel med ledning av en felstavad rubrik till en saga (t.ex. "Askungen på ballen", "Jack och bönan" m.fl.). Resultaten var av skiftande kvalitet men med en gemensam nämnare: de var obeskrivligt roliga.

Menyn (m.a.o. repertoaren) var fyllig och omväxlande, även om man kunde skönja en viss hemfallenhet åt det perversa hållet. Den spände ifrån osmakliga obsceniteter till riktigt sliskiga och smaskiga dito. Underhållningen förmedlades både via läppar och stämband...

Efter att denna uppvisning slutförts förflöt kvällen relativt lugnt. Den enda kvarvarande aktiviteten för dagen var lite korvgrillning och en mystisk tipspromenad i skogen, där man av någon anledning inte fick använda ficklampa. Det skojgaste med den var inte frågorna utan att höra kommentarerna från gruppmedlemmar som trampade i träskhålen på marken och blev

blöta om fötterna. På detta följde ytterligare grillning som avslutades i sovsäcken i väntan på nästa dag.

Dagen efter hände det inget särskilt. Folk satt mest i smågrupper och pratade och skojade med varandra. Kort sagt var det ganska mysigt. Tiden gick fort och innan man visste ordet av var klockan fem, då bussarna kom och vi åkte hem. Det hade varit en mycket lyckad hajk.

Klas Fors
Joachim Jobansson

Nollreportrar och gäster i verkligheten...

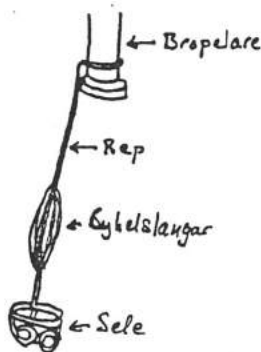
NOLLUPPDRAG

Bungy Jump

Det klart häftigaste noll uppdraget utfördes av de sex F-nollorna Ulf Grahn, Tommy Andersson, Johan "Ivar" Ivarsson, Jörgen Svahn, Peter Robertsson och Peter Johansson. Den sjunde medlemmen föredrog att vara anonym men enligt tillförlitliga källor som FF talat med heter han **Henrik Kaipe**.

Det är ingen lätt sak att ordna ett gummibandshopp, i alla fall inte från en tre meter hög bro. För att reda ut problemen fick man tala slang en

god stund. Småningom framväxte en konstruktion av nedanstående karaktär.

Slangarna fick fungera som gummiband. Man gungade inte särskilt vilt, men det fanns det ändå inte utrymme till. Det

är svårt att i ord beskriva hur själva hoppandet såg ut, så vi låter bilderna tala för sig själva.

Joachim Johansson
(konnässör)
Klas Fors
(titelförfattare)

H20-kampanjen

(FF, Göteborg)
Det var en solig eftermiddag och den lokala miljögruppen från Chalmers hade samlats i Brunnsparken. Syftet var att sprida kunskap om det nya stora hotet mot vår och planetens framtid. Med andra ord, tiden var inne för krafttag mot diväteoxidutsläppen.

Alltför länge har denna kemikalie förorenat våra vattendrag, våra skogar, luften vi andas och trängt djupare och djupare in i det ekologiska systemet. Under hela tiden har officiella makthavare och inofficiella dito inom stat och näringsliv tyst accepterat, ja i flera fall till och med uppmuntrat, denna utveckling.

Amerikanska forskare har nämligen inom ramen för undersökningar uppställda av det s.k. Scientologiförbundet funnit att jorden numera är så till den grad nedsmutsad med diväteoxid, att ett ingripande ovillkorligen snart måste ske. Det anses nu ställt utom allt rimligt tvivel, att halten redan är så stor i jordens biotoper att biologisk nedbrytning av sub-

stansen ej kan ske inom överskådlig framtid. Man har i stället föreslagit en nyutvecklad metod, den s.k. växthusprocessen, genom vilken diväteoxiden skulle försvinna, åtminstone ur organismernas närmaste livsmiljö. Forskarna anser dock att det krävs ekonomiska insatser i storleksordningen hundratals miljarder U.S. dollar för att kunna genomföra projektet.

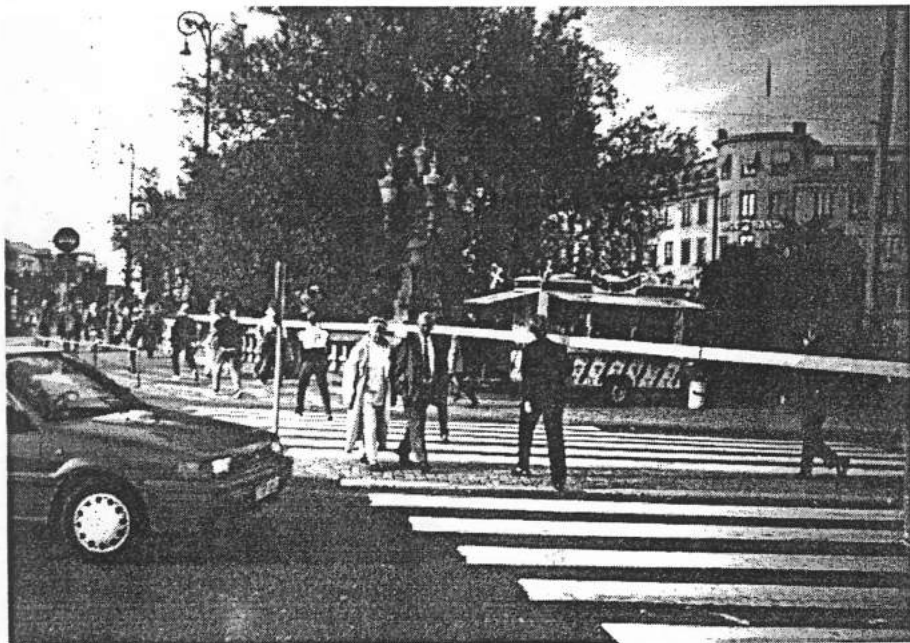
*Joacim Jobansson
Klas Fors*

Offentligt toalett

Mitt emot A-lagets avhytarbänk, mitt i city, mitt i verkligbeten... Så kan man karakteri-

sera det surrealistiska konstverk som nu finns att avnjuta i Brunnsparken. Det förfärdigades av en grupp studenter från Chalmers Konsthögskola, Metafysiska Inst., som under stark påverkan av den framväxande nyexpressionismen sökt sig till de svenska rötterna för att rycka upp dem. Som verktyg användes vardagens alla trivialiteter, även de mer jordnära, i detta fall symboliserade av en äkta Gustavsberg. Denna ställdes ut i en specialtillverkad monter mitt i folkvimlet för att gemene man skulle få chansen att träda in i konstens riktiga finrum. Gensvaret var enormt och succén ett faktum...

Konstverket, som är väldigt värt ett besök, kommer att

finnas att beskåda på Brunns-
parkens friluftsgalleri under
återstoden av september.

*Bengt Lagerkvist
Klas Fors
Joacim Jobansson*

Plankan

På eftermiddagen den 21 september hade en grupp F-nollor bestämt sig för att fira tioårs-jubileét av filmen Plankan. För att visa sin uppskattning skulle de transportera en tjugo meter lång planka till Storbritannien för att där låta den vandra samma väg som den ursprungliga tulan.

Färden började vid Posei-

don, mitt i Göteborg, varifrån Plankan bars ner för Allén under folkmassornas öronbedövande jubel. Där stoppades den emellertid av en nitisk polis som påpekade att det i §2 §§1.3 i den nya Plankbalken står att man inte får framföra plankor på allmän plats utan tuta eller annat signalsystem vid fronten. Sålunda fanns sig bärarna tvungna att bege sig till den auktoriserade plank-signalsystemsagenten **Buttericks** där nödig utrustning införskaffades.

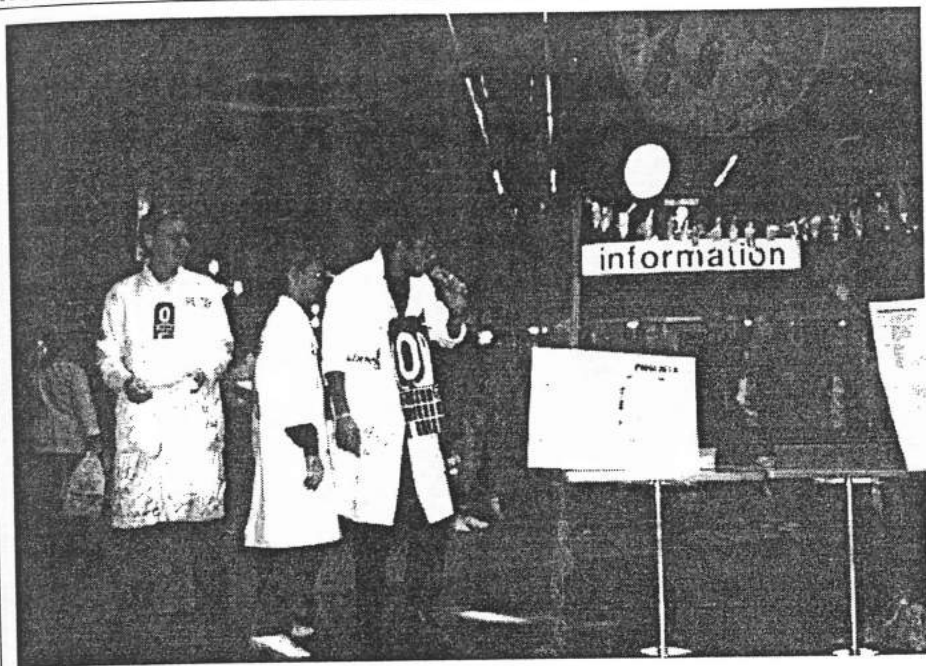
Efter denna miss i beräkningen transporterades Plankan vidare, via Femmanhusets dunkla lönngångar till tullen. Alla papper verkade vara i ordning och följaktligen syntes inget hinder föreliggande för

Plankans utförelse.

Eftersom man nu låg mer än en timme efter sitt schema fick man rusa iväg till stationen där en specialchartrad vagn stod och väntade, trodde man...

Dessvärre visade det sig att en grupp bedragare redan hade plankat in med sin eländiga brädlapp under den falska förespeglingen att det var de som hade bokat vagnen (den visade sig senare vara av teak och alltså en förfalskning).

Nollorna lät sig inte nöja med detta besked utan försökte istället komma med på ett reguljärtåg. De stoppades dock redan i vagnsdörren av tvenne konduktörer som helt

fräckt och ogrundat påstod att Plankan inte skulle rymmas på vagnens bagagehylla.

Lite sorgsna till mods fick så våra hjältar se sig slagna och bege sig hemåt Chalmers igen. Bättre lycka nästa gång!

*Klas Fors
Joachim Jobansson*

Offentlig Sperma- bank

Fredagen den 18:e september i F92:s år 1 inträffade något som totalt revolutionerade tillvaron för den genomsnittlige göteborgaren. Helt utan tanke på egen vinning frambars i offentlighetens ljus vissa produkter av-

sedda att ge nästa generation en bättre framtid. Vad det rörde sig om var förstås inrättandet av den **Offentliga Sperma-banken**. (Till dags dato den enda bank som inte dras med kreditförluster.)

Klockan fyra på eftermiddagen startade försäljningen i Femmanhuset, mitt i staden. Med hjälp av den moderna marknadsföringens allra mest sofistikerade metoder, däribland distribution av broschyrer och flygblad, grafisk presentation i två och tre dimensioner samt ett välsmort och raljant munläder, försökte **Peter Sterky, Mattias Viberg, Mathias Hermansson, David Larsson och Daniel Helgesson** övertyga pöbeln om sina produkters förträfflighet.

Detta lyckades i stor utsträckning, men till följd av den allmänna ekonomiska situationen i Sverige, var det ytterst få (läs: en) som hugades spekulera i chalmeristisk vildsäd (en sorts mjukvaluta som varken är ränteindexerad eller kopplad till ECU:n).

I "innehållsdeklarationen" här intill kan ni se vad OS-banken har att erbjuda sina kunder:

Karaktäristiska drag för de olika sädesslagen

Maskinteknik: För den lilla plånboken och de små behoven. Maskinaren har annars rätt stora behov, så om Ni är mer intresserad av kvantitet än kvalitet är detta en lämplig produkt.

Elektroteknik: Dessa spjuvrar vägrade att lämna ifrån sig sina dyra droppar frivilligt, utan gjorde motstånd. OBS! Insemination av elkomponenter är inte något som vi rekommenderar! Om ni trots allt skulle bli på smällen, får ni ett mycket skickligt barn. Redan i spädd ålder kommer illbattningen att kunna svepa en 300 ml vällingflaska på under 4.5 sekunder.

Datateknik: Detta är ett gott val för föräldern med dålig smak och svårigheter att begripa den Nya tidens teknologi. Ni kommer inte att behöva lägga ner någon tid på att programmera den nya videon, barnet är hej och du med Televerkets förunderliga PLUS-tjänster, och kan med lite övertalning fixa över öresutjämningen från samtliga transaktioner i postorderbranschen till Ert konto. Ni får er en aldeles egen ägandes världsmästare i Pac-Man på köpet. Kompatibel med de flesta blöjstolar.

Automatizering: Detta barn

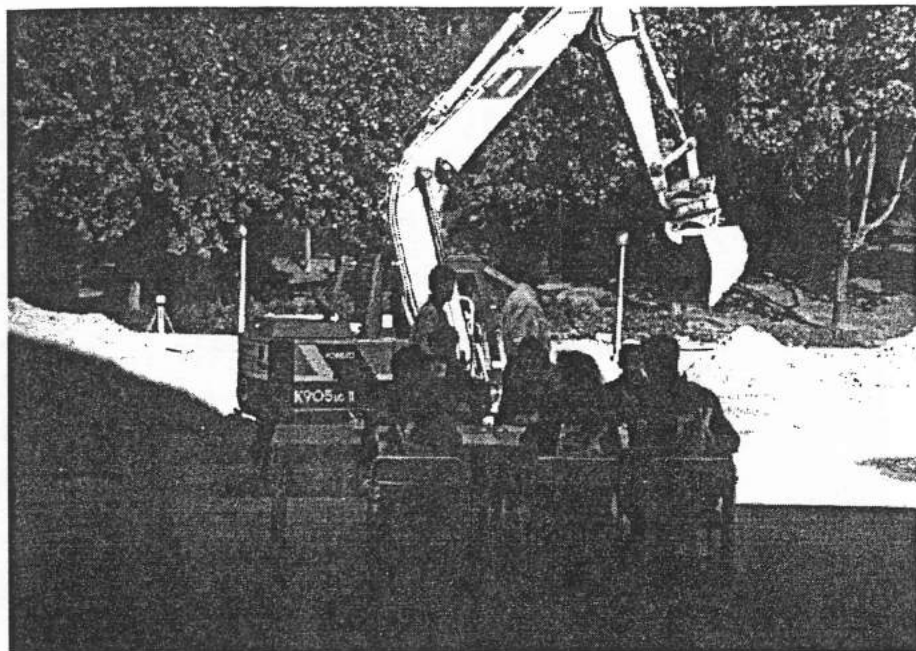
kommer så småningom att automatisera hela ert liv, så att ni kan se fram emot ett liv av total sysslöshet och orörlighet, ända tills ni dör av hjärtinfarkt, hjärnblödning, åderbrock, övervikt och astma samtidigt, detta vid tiden för barnets studentexamen. Detta förutsätter att ni inte fick gallsten redan i trotsåldern.

Arkitekt: Om Ni är rädd för att klippa av navelsträngen (gör det mycket ont?), är detta ett mycket lämpligt alternativ. Det naturliga urvalet har i en miljö av urusel ekonomi och kris i byggbranschen frambringat ett barn som är genetiskt kodat att vara kroniskt arbetslöst, och barnet kommer således inte att avlägsna sig ifrån hemmet med mer än några meter under de första fyrtiofem levnadsåren. Sedan blir han/det helt överraskande stadsarkitekt och drar en motorled genom er trädgård.

Teknisk Fysik: Vår mest tillfredsställande produkt. P.g.a. stor efterfrågan och vissa leverans-

problem (tekniska fysiker tänder bara på fina form[er]) håller den ett högre prisläge. Men om Er man bara har pengar i sin peng, kan vi varmt och fuktigt rekommendera ett köp. Ett underbarn blir så intelligent att det inte bara plockar sönder sina leksaker för att se hur de fungerar, utan även ritar detaljerade sprängskisser över dem och publicerar förslag till optimeringar av Märklins änglaskmodeller i erkända tekniska tidskrifter. Om ni inte stryper ert lillgarnia barn redan i tonåren, kommer ni säkert att få chansen att skaka Nass med kungen och Silvia på flera Nobelfester.

Kemiteknik: Till skillnad från de övriga sektionerna är denna sådesväska framställd helt på syntetisk väg, detta p.g.a. det faktum att antalet kvinnliga teknologer vida överstiger det manliga antalet. Med tanke på att Ert barn faktiskt inte blir biologiskt besläktat med just en kemitekniker, kanske detta motiverar ett köp. Vid två års ålder kommer barnet att vara kapabelt att hjälpa

pappa med hembrenningsapparaten. Den fyraåriga kemisten är händig med framställning av såväl sprängämnen som ecstasytabletter, och behöver således ingen veckopeng.

• **Väg och vatten:** Överensstämmer på nästan alla punkter med arkitekten, med den skillnaden att de saknar artistisk begåvning, samt att de utöver motorleden också dämmer upp ert avlopp och bygger ett vattenkraftverk vid tre års ålder.

• **Industriell Ekonomi:** Detta är barn med habegär. Vid tre års ålder kommer de att lura Er att höja veckopengen, under förväändning- en att den internationella valutafluktuationen inducerat en negativ trend i den svenska kronans devalveringsprocess kontra den tyska Yenen. De kan givetvis ingenting om vore sig ekonomi eller teknik, och kommer därför att platsa i vilken företagsstyrelse som helst, finansministeriet i Storbritannien eller på presidentposten i the United States

of America. De tror att de är något.

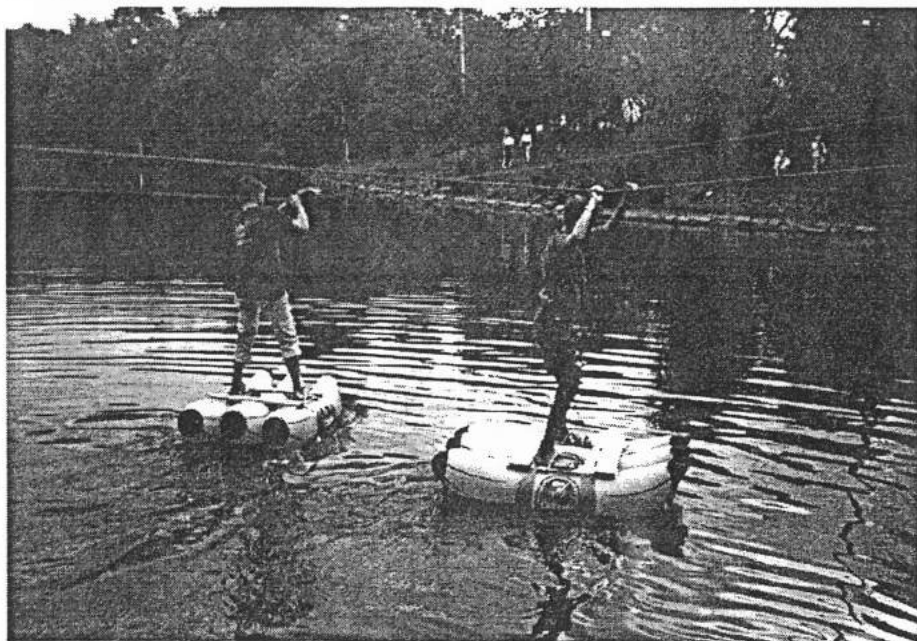
OBS! Satsar markerade med * är inte HIV-testade, d.v.s.:

Helt fria från
Industriell ekonomi, samt
Väg och vatten

FnollK-lunch

Et av nolluppdragen för de fattiga nollorna var naturligtvis att bjuda FnollK på lunch. Eftersom det gäller att hålla god min i elakt spel förlades denna celebra tillställning till de lugna omgivningarna av Teknologgården, närmare bestämt Kårhusets trappa. Temat för menyn var havets läckerheter. Till to-

nerna av tvärflojtsmusik spelad av **Karin Anderson** serverades förrätten sushi av de två hovmästarna **Nils Tarras Wahlberg** och **Lars A Jones**. FOK lät sig väl smaka och stördes inte nämnvärt av grävs kopan som körde omkring med material för upprustningen av Teknologgården. Cider var den genomgående drycken eftersom *Chalmers alkolpolicy* fastslår att alkoholkonsumtionen inte får stå i centrum för måltiden. Huvudrätten bestod av den pikanta norrländska läckerheten surströmming. En välkänd odör spred sig snart runt Chalmers och lukten stannade kvar i flera dagar som ett konkret minne av denna minnesvärda tillställning. De öviga matlagarna var **Jesper Almquist**. Fa-

rika Ferdos, Sofia Kihlman, Kikki Nygren och Fredrik Johansson.

Joban Carlsson

Älvsborgsbron

De nyintagna studenterna på Teknisk fysik-linjen vid Chalmers Tekniska Högskola har i dagarna avslutat sitt allra första projektarbete och kunnat dra slutsatsen att Älvsborgsbron håller för belastningen av normal trafik under en dag. Eleverna har utfört mätningar och beräkningar under en månads tid för att kunna försäkra befolkningen i Göteborg om att de skulle kunna köra bil över Älvsborgsbron den 25:e

september 1992. Under förut-sättning att det inte körde mer än 75 bilar samtidigt i varje fil, att det inte blåser 1,000 m/s västsydvästlig vind och att inte bron rasat redan tidigare. Dessa beräkningar föranledde en grupp att sätta upp en skylt som försäkrade de tveksamma bilisterna som stod och vägde mellan att ta ekan eller bilen att det var fullkomligt säkert att köra över bron i dag.

Joban Carlsson

Bananbrygga

Låter det vansinnigt? Det var det! Detta noll-uppdrag, som sponsrades av ett känt bananmärke, gick ut på att övertala förbi-

passerande bad- eller banan-sugna att ta sig över kanalen surfande på tre uppblåsbara bananer stadgade med en träram, genom att dra sig fram i rep spända tvärs över vattnet. De skulle dessutom tävla mot någon likasinnad, och kunde alltså vinna – just det, bananer.

De i nolluppdragsgruppen ingående herrarna tvekade inte att visa hur både en lyckad (dvs torr) och en misslyckad (alltså en blötare variant) överfart kunde te sig.

Tro det eller ej, men ett antal frivilliga ställde faktiskt upp. Förutom medlemmar i F-sex och FnollK, som visade sig vara en aning ostadiga i bananföringen, var det framför

allt tre glada gossar, **Jonny, Johan och Ola**, som uppvisade en imponerande envishet genom att anordna små inbördes turneringar och ta sig över sisådär tre, fyra gånger var. Månne de kommer att grunda BBK (BananBrygger-Klubben) och utveckla denna något udda sport till en världsomfattande aktivitet typ fotboll eller lerduveskytte? (Ungafär lika meningslösa sysselsättningar.) Tiden får utvisa!

Karin Markenrotb

Luciatåg

Det var ett trött luciatåg som med uppbyggande av sina allra sista stämmor och med något des-

perat i såväl blick som sång släpade sig upp mot Focus klockan sju på morgonen den 23:e, febrilt påtvingande de få mötande fuktiga pepparkakor direkt ur påsen.

De hade då varit igång sedan klockan sex, tagit sig ner på stan och där försökt få lite julstämning i det något höstfagra Götet. Det ligger inget nedsättande i min uppfattning att de kanske inte lyckades till fullo, ty uppgiften hade nog varit vem som helst övermäktig. Och nog är det svårt att uppnå julstämning med så tjuvriga kontrollanter som den på sjuans spårvagn...

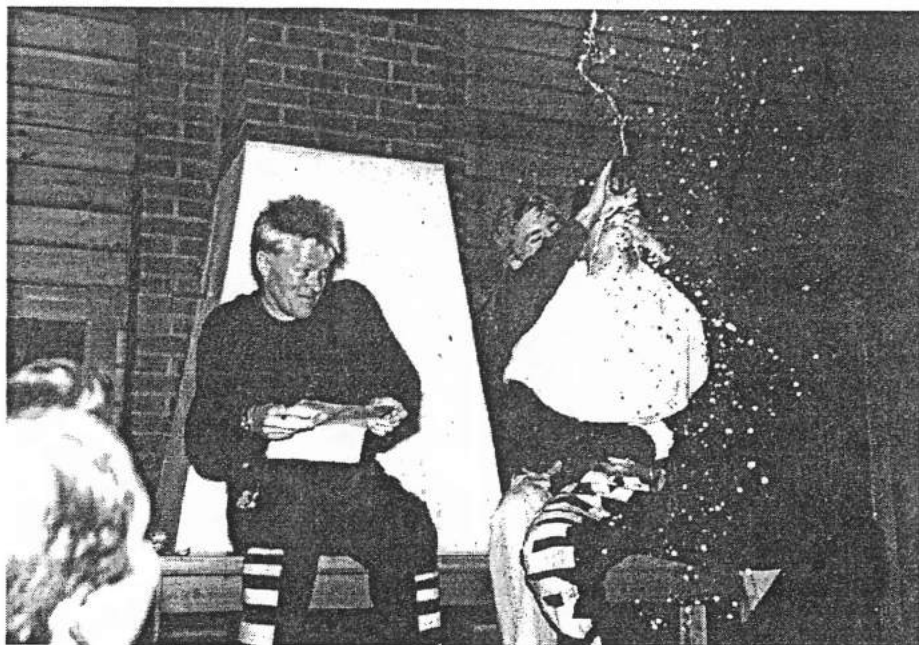
Karin Markenrotb

PROVHÄFVET

 hläfning är en svår sport som har gamla traditioner och har utöfvats länge på Chalmers. Det är en svår uppgift att på kortast möjliga tid inmundiga största mängden öl. Vid felaktig häfningsteknik av denna gyllene, livgivande dryck, kan vissa komiska sprutfenomen uppstå, varvid de närliggande åskådarna blir duschade i öl.

Det finns flera sätt att häfva öl: Ur flaska eller sejdel av varierande storlek. Man kan häfva för sitt eget höga nöjes skull, med eller utan tidtagning. Är man av det djävare slaget utmanar man en kom-

pis, en fiende, en phadder eller FnollK. Utmaningar kan ske med stafethäv, spruthäv, parhäv eller duellhäv.

De färska nollorna skulle idag invigas i traditionen och lära sig att häfva öl. Med expertis på plats som förevisade tekniken och hävde flaskor och sejdlar med en ofattbar hastighet skulle allt gå som en dans, men all vår början är svår och att försöka få ner all öl i magen utan att spilla är inte lätt. En del av nollorna hade tjuvtränat med phadderarna eller hade provat tidigare och visste hur man gjorde, medan andra var gröna nybörjare. En del lyckades riktigt bra medan andra sprutade vackra ölkaskader. Till dem som inte gav upp utan för-

sökte och försökte utan att lyckas hörde **Ivar** och **Christina**.

FnollK:s förmåga att häfva öl ifrågasattes av ett gäng ex-FnollK:are och också av DP. De gamla FnollK:arna utmanade 92:orna på bl.a. stafethäv, som visade att det var bättre förr. DP:s utmaning av 92:orna på ett spruthäv med något oviss utgång.

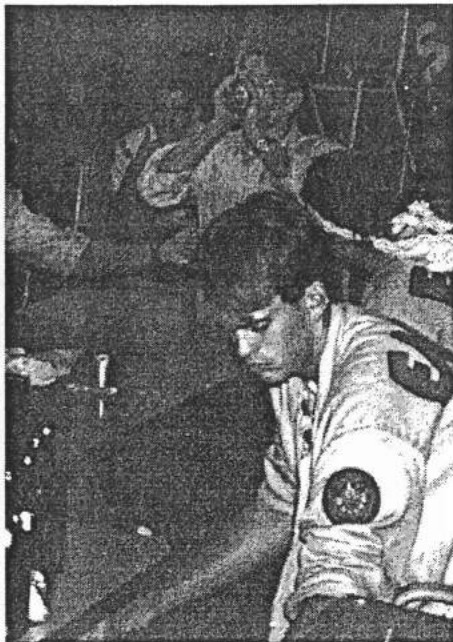
Joban Carlsson

NOLLHÄFV

Nu var det dags för Fnollan att visa för **EKAK** (för den oinvidige betyder EKAK Elektro-

tekniks Kalle Anka-Kommitté) vad nollan hade lärt sig under sin tid på Chalmers. Uppslutningen vid examens-tillfället var något dålig, vilket kanske kunde bero på en viss trötthet hos de F-nollor som hade varit på bastufest dagen innan. De nollor som endock infann sig visade att de varit lärorika och det var få av de tävlande som lyckades med taksprut.

Tävlingen inleddes med 33 centiliter flaska (vilket märke får jag inte avslöja med hänvisning till Svensk lagstiftning mot offentlig spridning av reklam och propaganda). Innan varje häfv måste den tävlande hedra tävlingsledningen och Quarl Anka genom att dunka huvudet i häfvbordet för att

visa sin underlägsenhet och dumhet. Detta inslag i tävlingen avskaffades dock senare, emedan det ytterligare skulle försenat tävlingen.

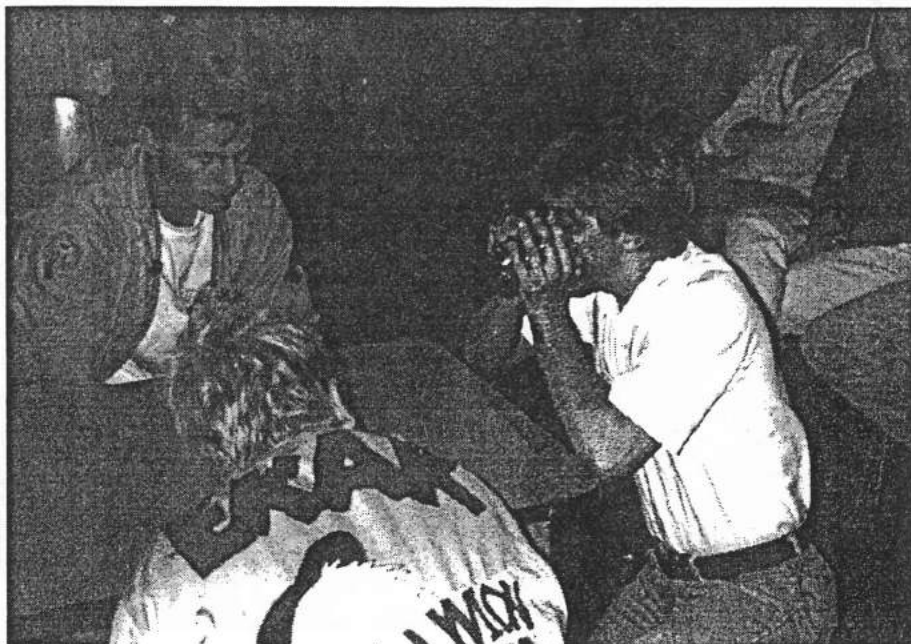
Sprudomarna var hårda i sina domar, men de hade en något ojämn bedömning av vad som ansågs vara dräll och spill. Det var väl främst de kvinnliga elementen i tävlingen som åtnjöt en viss lättnad i bedömningen. I vanliga fall underkänns häfvet om arean av drället överstiger arean av en femöring (ni vet de där stora runda värdelösa kopparmynten som existerade i tidernas begynselse).

Efter första omgången ledde **Jörgen Jansson** med tiden 5,5 sekunder, vilket förde

honom till final. Efter andra omgången hade det utkristalliserats en grupp om fem man (kvintetten bestod faktiskt endast av män). **Stefan Källberg** startade först i finalen, eftersom han efter de två grundomgångerna hade den sämsta tiden av de fem finalisterna. Men han hade nog sparat sig till den här omgången för han lyckade få till ett kanonhäfv med grundtiden 4,47 s. och efter tillägg 5,3 s. Näste man till flaskan var **Mattias Adomat**, som också han kunde hålla nerverna i styr i denna nervpirrande final. *Automat*, som Mattias kallades av tävlingsledarna, höllde i sig ölen på den goda grundtiden 4,97, men hade tyvärr lite förmycket öl kvar i flaskan för att få till en riktigt

bra tid. Spänningen stiger nu när tävlingen närmar sig sitt slut. För **David Jarvoll** blir stundens allvar för mycket, och han klarar inte av att hålla tätt. **Tommy Thorsell** ställer inte ens upp utan hoppas att hans tid skall räcka ändå.

Kvar i tävlingen är nu endast ledaren **Jörgen Jansson**. Tystnaden lägrar sig i lokalen och allt intresse fokuseras på Jörgen och hans flaska. Skall han slå Stefans tid? Men nej! Han skakar flaskan för dåligt och gör ett semesterhäfv, och kvar står då Stefan Källberg som segrare med Jörgen Jansson och Tommy Thorsell på andra respektive tredje plats, tack vare deras tider i första omgången.

Efter att de tävlande hade druckit sig otörstiga på flaskhäfv, var det dags för att fylla på med halvliters sejdlar. Vid sejdelhäfv gäller det att klunka i sig ölen på kortast möjliga tid och inga tidstillägg utdelas eftersom det förutsätts att man tömmer sejdeln till sista droppe.

Nu stiger **Hans Nilsson** in i tävlingen, och utan större uppvärmning dricker han in sig på tredje plats med tiden 6,258 s., passerad endast av **Johan Arnström** som hade 5,963 s. och **Martin Krantz** som bara behövde 5,374 s. för att häfva sin halvliter.

Tillslut var det dags för de breda pojkarna att dricka en liter ljummen öl. Vid den här

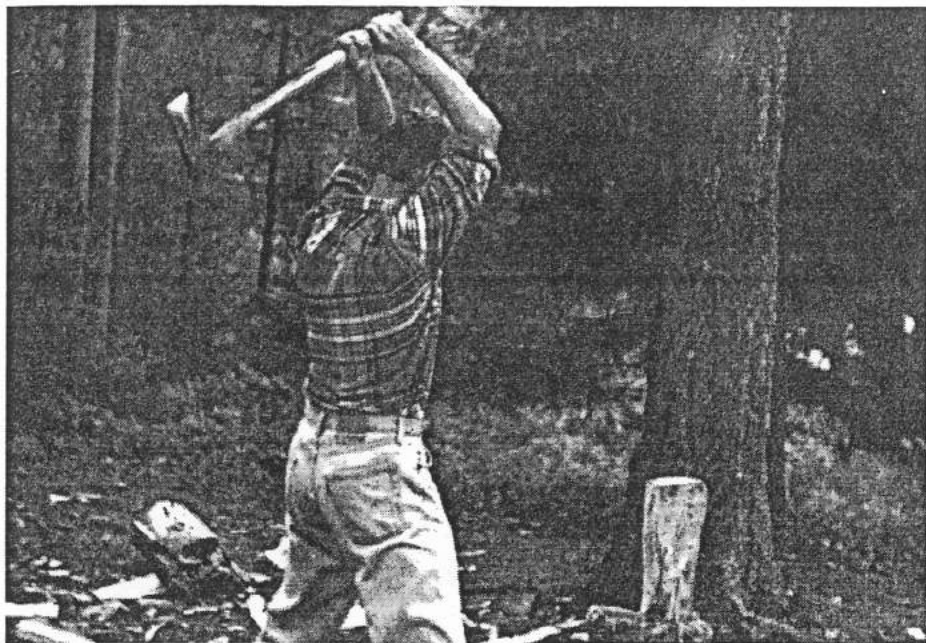
tiden hade skaran tunnats ut och endast några få vågade ges sig på litern. Efter en trevande inledning med tider över 20 s. lyckades **Jens Bergqvist** stjäla på i sig litern just under 15 sekunder (14,994 s.), vilket var kvällens bästa tid, följd av 15,418 s. för **Sven Jansson** och 16,597 s. för **Hans Nilsson**. För att göra en liten jämförelse är Chalmersrekordet på 1 liters sejdel 3,5 sekunder!

Utöver dessa begivenheter skedde diverse andra utmaningar när publiken tröttnade på den omätligt fulla tävlingsledningen. **Styret** utmanade **FnollK** på dubbelstafett d.v.s. stafett med två flaskor i munnen på varje häfvere. Inget av lagen var dock speciellt bra på denna tävlingsform vil-

ket ledde till att båda lagen diskades på grund av dräll.

Till de mer speciella sätten att häfva öl på måste nog **kal-söng/troshäfv** räknas, vilket föranledde **F6** att utmana **FOK** på just detta häfvsätt. Även här drälldes det rejält och avgörande kom inte förrän i slutfasen, när respektive underkläder åter skulle påtagas inför publikens lystna blickar. **Jenny** använde sig av ett inadekvat sätt att ta på sig sina trosor vilket ledde till att **F6** utsågs till moraliska vinnare.

Likt **Bamses** förkärlek för Dunderhonung har tjejerna i föreningen **Bamse** ett hett intresse för att häfva öl. Med näsorna på helspänn hade de känt lukten av varmt häfvöl

och drivna av sin instinkt kom en samling Bamsingar intul-tande för att utmana Ankfött-erna i EKAK på bl.a. en och en halv och trippelhäfv. Denna vackra sensommarkväll avslu-tades så på ett värdigt sätt med publikhäfv mellan EKAK och Bamse. Detta populära häfv-sätt innebär att två i varje lag häfver 6 flaskor så fort som möjligt, men kruset är att häf-ver man 6 flaskor har man väldigt svårt att behålla det i magen utan man spyr till hö-ger och till vänster. Tävlingen går ut på att det finns en 25:e flaska på bordet, och laget som först häftv sina 12 flaskor greppar den 13:e och dricker upp den varefter de spyr ytter-ligare tre gånger.

Johan Carlsson

SJÖRÖVARFEST

Fysikhusets kafé invade rades på torsdagen av två sjörövarband, som ställde till med röjarfest.

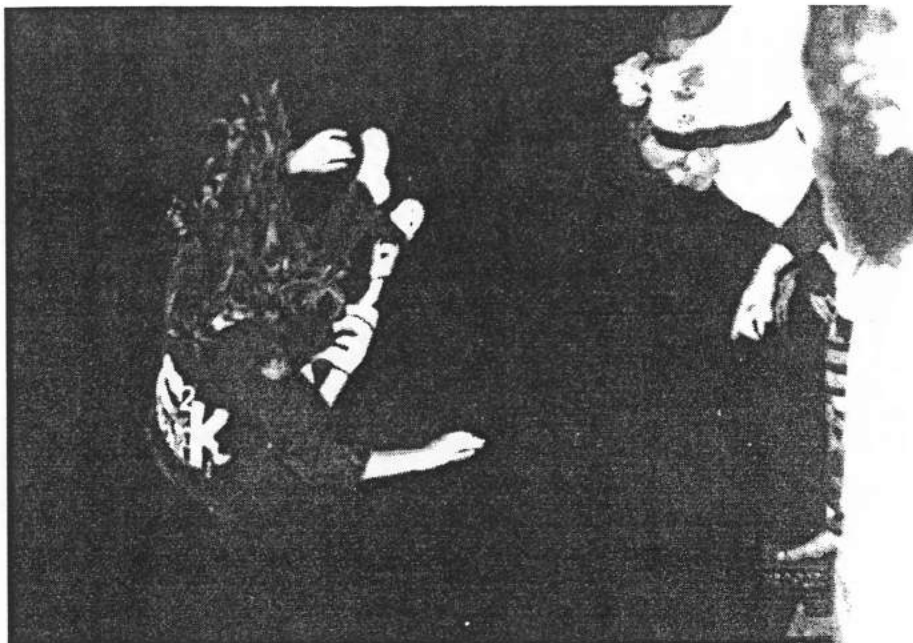
Det var F- och K-nollorna som hade klätt ut sig för att blanda sina vätskor (*Hööö?!? Redax'anm.*). F-nollorna var klart svartsjuka på Kemister-nas trevliga könsfördelning, och slagsidan för F-arna höll på att fullkomligt kantra när vår galjonsfigur **Agneta** hade bytt överall med Kemisternas Phadderchef. Han fick dock sitt straff av kemisternas svarta nollkommitté. De gav honom en strulhatt för att han hade strulat med en K-nolla. (Varning! Förener eder icke för-

mycket med kemister, det kan komma surt efter). En grupp av de kvinnliga kemisterna sjöng en liten sång om de olika typer av män, som huse-rar inom chalmersområdet. Dock kunde sångens innehåll knappast vila på en fast veten-skaplig grund efter endast två veckor, såvida detta kvinnliga sällskap inte utfört omfattan-de forskning.

Johan Carlsson

BASTUFEST

Efter tre veckors nollning när nollorna enbart har festat och tagit emot gå-vor, var det nu dags att börja arbeta. Nollan fick välja mel-

lan fredag, lördag eller söndag för att utföra sitt dagsverke. Sedan bar det iväg till Chalmersstugan ute i skogen vid Landvetter. Vissa av de mer jäktade nollorna hade säkert hoppats att utflykten skulle ske med flygplan men tji fick de, för det enda kollektiva färdmedlet som stod till buds vid avresan var en vanlig buss (d.v.s. inget lyxliv å la Industriell Ekonomi här inte).

Vid stugan indelades nollskocken i arbetslag efter styrka och skicklighet. Kraftkarlarna tilldelades det ärofyllda arbetet att hugga ved, de nollor som har en mer estetisk läggning förlänades uppgiften att försköna storstugan medan de som gjorde anspråk på att ha gröna fingrar tuktade olyd-

iga buskar. Arbetsledarna satt nere vid bryggan och solade sig i den nedåtgående solen.

Efter ett tag hade dock arbetsledarna blivit på så gott humör att de bjöd de utsvaltna små nollorna på årtsoppa med varm punch. Detta värmdde i de frusna nollornas själar så mycket att de tyckte de borde göra FnollK en gentjänst genom att låta dem bada. Till tonerna av *Bär ner mig till sjön* bars FnollK ut på starka armar och förpassades ner i vattnet. Efter detta behövde alla värma sig varför vidare festligheter förlades till badstugan. I och med att moderniteter som dusch ännu inte nått ut till skogarna vid Landvetter var den svettige hänvisad till att mer eller mindre

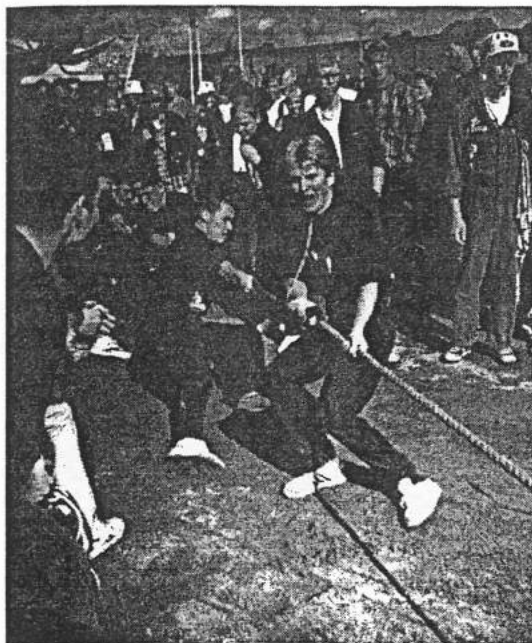
frivilligt hoppa i vattnet, naturligtvis med nollbrickan runt halsen.

Till slut har dock även en lång arbetsdag ett slut och bussarna körde hem till Focus med en kort utflykt till Ramberget så att nollan skulle få en glimt av hur deras nya hemstad ser ut klockan 2 på natten.

Joban Carlsson

NOLLKAMP

Det var en strålande dag! Flaggor vajade, orkestrar spelade, alla var i feststämning! Den gemensamma marschen till Fysi-

ken gick under glada hejramsor, och alla förutsättningar för ett hedersamt försvarande av den svarta färgen verkade vara de bästa. Men...

1) Släddragning

Redan i den första grenen kunde man utläsa en otrevlig tendens, fast man då som sann sportjournalist förklarade det snöpliga nederlaget med för grovt grus på tävlingsbanan, fel vind samt allmänt mygel av motståndare och domare. Optimismen var fortfarande på topp och diverse tillmälen kastades med liv och lust efter röda T-shirtar, gula overaller och vikingahjälm. Man såg fram emot en snabb revansch i nästa gren...

2) Dragkamp

Nu angavs på något sätt tonen för resten av dagen, när det heroiskt kämpande laget (och den heroiskt kämpande hejklacken) fick se fru Fortuna göra som EKAKs sprudomare vid ett drällhäv – tummen ner. På grund av okänd faktor (för dålig uppvärmning? för trånga handskar? för lite gröt?) drabbades en av de våra av plötslig handkramp och tvingades att från en horisontell position se sina decimerade lagmedlemmar duka under i slaget om cementklumpen.

3) Tårtkastning

Ah! Äntligen en liten ljusning! Grenen verkade passa våra utövare (med andra ord en blandning av sadister och tårtälskare) som grädden på tårtan. Ett par riktigt smaskiga träffar noterades. Men hade inte lakritstårtor varit mer passande?

4) Vattenskidgång

Både laget och hejklacksledarna satte nu in den berömda demå-bära-eller-brista-spurten. **Sara, Sara** och **Sofia** dansade runt i A-dammen likt svarta svaivor och skidlöparna for-

sade fram (männe inspirerade) likt delfiner – jag blir rent lyrisk!

Första heatet vanns visserligen mot kemi, men ändå, efter en spännande kamp som kan sammanfattas i darrig start, stilig inhämtning, vinnande vändning och defilerings i mål. Tyvärr gick det sämre sedan, något som utan tvekan berodde på det distraherande moment **Alliancen** utgjorde, störande åkarnas viktiga mentala uppladdning inför nästa heat.

5) Lådbilsrally

Vid det här laget regnade det ordentligt och en stackars blöt

reporter gav upp efter första heatet och gick hem och tog ett varmt fotbad och en stor kopp honungsvatten, vilket i förbigående sagt inte gjorde ett dugg för att hindra den anstormande förkyldningen.

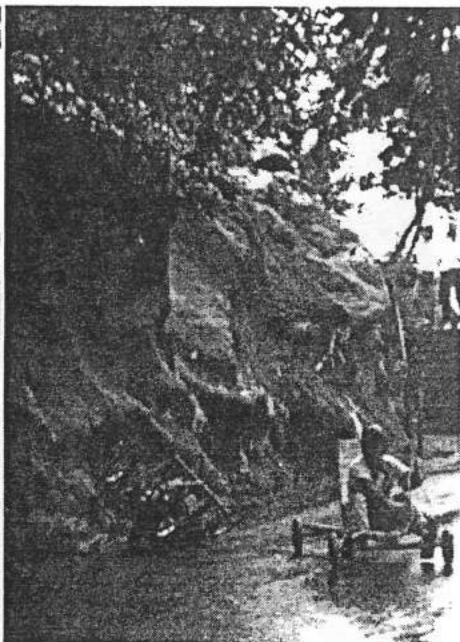
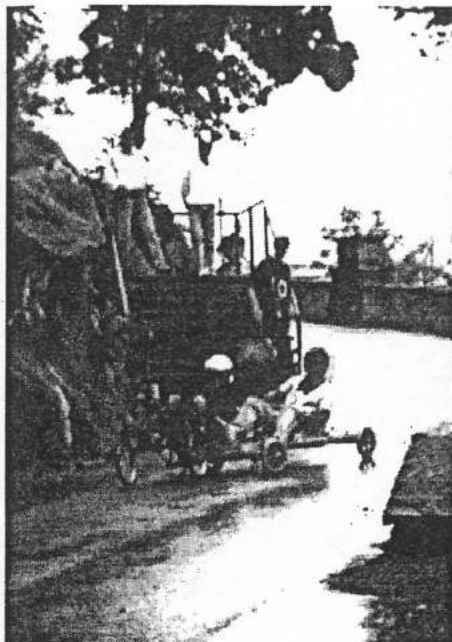
SLUTKLÄM

Om inte frasen "det viktiga är inte att vinna utan att kämpa väl" redan vore myntad, skulle man efter en sådan här dag omedelbart mynta den...

Karin Markenroth

NOLLROCK

Nollrocken testade de musiksugnas uthållighet genom att börja insläppet en halvtimme efter utsatt tid, men var väl värd att vänta på tyckte vi som stannade kvar (som inom parentes sagt inte var särskilt många). Ätminstone den första timman var det mycket glest i publikleden, och när det sedan fylldes ut lite visade det sig att det inte var med nollor, utan med datatekniker på fjärde året o.d., som antagligen nostalgiskt sökte återuppleva sin ungdoms svunna dagar. Ja, skyll er själva ni som inte orkade masa er dit!

Kvällens första grupp var **Nobody**, som inledde med några covers men som sedan gick över till egen musik, och det snällaste jag kan säga om den är att den gick utanför min ganska vida musiksmak, och jag stod alltså utanför största delen av tiden, och känner mig inte kapabel att ge en objektiv recension av framförandet. Ni får fråga någon som frivilligt lyssnar på hårdrock modell skrammel om det var något värt att ha.

Nästa band, **State of mind**, tilltalade den halva av publiken som inte uppskattat Nobody. State of mind spelade funkjazz med mycket blås, covers och egna låtar blandat. (Typ *Something happened on the way to heaven*, som väl alla

har hört.) Klart skön musik med mycket gung il!

Sedan kom då den stora finalen, kultbandet som enade hårdrockare och jazzfantaster i en sjungande familj, det i musikfack mer eller mindre oinstoppbara **Jävlar anamma** som helt klart var kvällens höjdpunkt. Roliga texter, svängig musik och mycket humor gjorde Jävlar anamma till det mest uppskattade inslaget denna kväll.

Slutbetyg för Nollrock -92; bra musik för olika smaker, men var var nollorna?

Karin Markenrotb

PROVSITTING

Minns ni den pirrande osäkerheten inför provsittningen?

Skulle man komma ihåg alla regler? När skulle man ropa tempo, och varför? Måste man gyckla? Allt detta samt hur det hela avlöpte beskrivs i detta finstämt subtila poem:

*Till kärhuset nollan traska'
skulle där lära sig gasqua
Han gick där och grunna'
på reglerna man skulle kunna
Hans fadder hade förklarar
hur det hela skulle vara
Han hade talat om snaps, öl och
mat.*

om tempo och gyckel och pappersfat
om skillnaden mellan Falcon och
Pripps
om det (o)lämpliga i att bära slips
sjungit vilt ur en gul liten bok
tills nollan undrat om faddern var
klok?
Men trots ovisslet om vad som låg
på lut
kom nollan ändå fram till slut
Han fick en stämpel på sin bricka
och en välkomstdrink att dricka
Han pratade lite och drack några
flera
skrattade; pratade mera och mera
När han slutligen sig vid bordet
satt
var nollans humör ganska glatt
Och när toastmastern ropade
"remma"
han svarade "ragg" med munter
stämma
Och sedan sjöng han för full hals
han, som vanligtvis inte sjöng alls!

Han skrattade åt alla gyckel
men mädde illa av några stycken
(han var djurvän)
Han prövade skånes och vodka och
OP
och öl och kaffe och punsch till det
Nackdelen var att han blev lite
långsam
och hade svårt att till flickorna
hinna fram
fast det brydde han sig inte om alls
han kunde ändå inte dansa vals
Sedan festade han hela natten
och drack en hel del annat än
vatten
När festen vid sex tog slut
fick städpatrullen nollan slänga ut
En aning sömning han vandrade
hemåt
och tänkte nöjt "Det var ju inte så
svårt!"

Karin Markenroth

TOGAFEST

S om nolla ska man pröva
på allt, så även FestU:s
fester. Den första den-
na hösttermin var togafesten
som låg inklämd mellan för-
brödringsgasquen och bastu-
festen. Trots den något otur-
liga planeringen var det gan-
ska många nollor som iklätt
sig den romerska klädnaden
och prytt sig med allehanda
klängväxter och betalat en hel
del sestetier för att få delta i
orgien, som inleddes med en
debatt mellan fyra romerska
senatorer i ämnet "Vin eller
snaps på orgierna?". Efter en
brännande diskussion beslöt
Caesar att eftersom snapsen
inte uppfunnits än skulle man

dricka vin. Detta var signalen för alla att lägga sig till bords. (Vilket faktiskt är det enda bekväma sättet att förhålla sig till ett tio centimeter lågt bord på. De var inte så dumma, de där romarna.)

Som underhållning (ni vet väl att romarna ansåg att bröd och skådespel är det enda som behövs för att hålla masorna lugna?) bjöds en föreställning av sånger ur gamla Chalmersspex. Några ohyfsade element (jag skall inte peka ut någon sektion, men de hade rosa nollbrickor) försökte matcha detta kulturella inslag med sina egna ynkliga slagdängor, varvid allmän vindruvskastning vidtog. M.a.o.: vinet flödade och dekadensen som ju sedemera blev impe-

riets fall stod högt i kurs. En riktigt orgie!

Sedan vidtog mer normal gasguedans varvid en förklaring gavs till att togan nu i de flesta länder där stereon är vanlig har övergivits som kläddräkt: De små säkerhetsnålar som ännu höll ihop klädnaderna for efter mycket kort tid all världens väg, och på dansgolvet i Nyfiket vajade lakanen likt AIK-flaggor när det står 6-0 mot Djurgården. Resten av kvällen, natten och morgonen drar jag en glömskans barmhärtiga slöja över. (Med hänsyn till de fina mutorna hoppar jag över detaljerna.) Lite får ni fantisera ihop själva, ni har väl varit ute och festat förr!

Karin Markenrotb

DAMMIDDAG

Tjejerna på Chalmers är inte som andra killar. Därför beslöts det att vi skulle ha en dammiddag. Det märktes redan från början att något var annorlunda. Klassisk musik, levande ljus, vin till maten och vanlig samtals-ton. Med **Jenny** och **Agneta** som toastmasters kunde vi dessutom sjunga utan att behöva dra ner stämbanden i matstrupen, och de traditionella sångerna klingade därvid vackrare än någonsin.

Sjög gjorde vi också med besked under den inte så korta väntan mellan förrätt och huvudrätt. Som kanske inte så

vana ("lite spill får man räkna med") men välmenande servitörer fungerade Fnollk-pojkarna, som troligen också hade något att göra med mängden ärtor i maten.

Högklassigt gyckel fick vi av **Spexet**, som som alltid fick våra hjärtan att smälta med sin vackra stämsång. **DP:s** gästgyckel var även det minnesvärt, även om omstarten inte blev vad vi räknat med. (DP blyga?) Andra gyckel var våra servitörer, samt något skandalgyckel som vi redan glömt.

Efter sittningen bar det av ned till gasquen, och tack vare den perfekta inledningen blev det en av de absolut bästa gasquekvällarna. Bäst av allt var ändå att vi tjejer fått chan-

sen att tala med och lära känna varandra ordentligt (*Hööö?! Redax' anm.*). Detta gör vi om!

Maria Holm

VF-FEST

Torsdagens match inledes lugnt med att skaror av fysiker och väg-och-vattnare närmade sig arenan, ett tält uppsatt på betonggården. På deras grönmålade ansikten, hockeyhjälmarna och allmänt idrottsliga uppsyn såg man genast att här rörde det sig om ingenting mindre än VF - Västra Frölunda. Det första som skeddde var indel-

ningen i två lag, bestående av lika delar V och F, "för att undvika krig". Efter uppvärming bestående av värmande kall chokladdryck var det så dags för lagen att inta sina respektive positioner på var sin sida om ett ordentligt kravallstaket. Domarna (**Jocke + okänd v:are**) gick igenom reglerna, som gick ut på att det lag som mest hängivet hyllar Västra Frölunda vinner. Sen gällde det bara att vråla. Västra Frölunda skulle rörts till tårar. Hejaramsor, vägen, svordomar och okvädingsord, fjäsk/utskällning av domare, allt, användes i kampen om målen. De grövsta tillmälena bestraffades med utvisning till saftbordet, något som tydligen inte ansågs alltför avskräckande.

Någonstans mellan upploppen mot kravallstängslen och röda laget's 5:e mål slängde vi också i oss korv med mos, vill vi minnas.

Kampen mellan lagen avbröts endast av en eller annan gemensam sång och de tillfällena då lagen splittrades i V och F, och det hela övergick till inbördeskrig inom lagen. Ljudvolymen och oordningen ökade allt eftersom kvällen gick och stämningen var alltså på topp när det var dags att ge sig iväg till Gasquen. Ställningen mellan lagen var då kanske oklar eller oavgjord. Det är i varje fall viktigt med sport.

Maria Holm

NOLLMIDDAG

Så var då den stora dagen kommen, då nollan skulle upphöjas till Nymble. Efter en välkomstdrink i Focus, som hjälpligt tillgodosåg nollans järnbehov, bar det av mot kårhuset på Götabergsgatan.

Det var ingen bländande syn som mötte nollan när han/hon klev in i kårhusets stora sal. Faktum är att det var ganska mörkt. Det enda som lyste upp de dukade borden var en diskret liten stämningsbelysning och levande ljus i kandelabrar. När alla hade funnit sin plats, bars förrätten in. En elementär analys gav att denna

välsmakande lilla aptitretare bestod av skaldjur, fisk, grönsaker och en liten bit bröd. Sångerna avlöste varandra i rask takt medan stämningen och sorlet byggdes upp.

Toastmastrarna gjorde ett fantastiskt jobb, både som lektedare och sångfördelare.

Under varmrätten minskade sångfrekvensen något, förmodligen därför att alla var som uppslukade av kalvköttet med tillbehör. När de flesta ätit färdigt ombads vi dricka ur och följa med ut på gården. **Pyrot** anordnade en föreställning som lyste upp natthimlen i klara färger och sprängde hål på trumhinnorna.

Nåväl, nu var det dags att sluta hyckla och börja gyckla.

Underhållningen stod i huvudsak "lekledarna" för. De framförde en bejublade, Chalmersanpassad version av *Romeo och Julia*, d.v.s. *Emil och Emilia*.

Undertecknade vill oreserverat stämman in i hyllningskören och konstaterar att pjäsen var hejdlöst rolig.

När applåderna hade lagt sig och ridån gått ned, var det dags att avtacka FnollK. Lekledarna överräckte statyetter i mjukplast av maskotspindeln **Tagliatella** samt blombuketter allt under öronbedövande ovationer från publiken.

Klimax hade nu passerats och middagen var slut. Bussar transporterade tillbaka de ny-

blivna ettorna till Focus. Några valde att gå hem, men det stora flertalet stannade kvar för att dansa och umgås i Fysikcaféets lokal. Här pågick ett våldsamt röjande hela natten och god bit in på morgonen.

*Klas Fors
Joachim Jobansson*

SEKTIONSMÖTE

14/10 kl. 18⁰⁰

i Fysikcaféet

GRATIS ØHL OCH MACKA

Styret

Ett

Nollöde

Den sanna sagan om Polly Nom

AV NICKE

(Fritt efter ett anonymt bidrag i Finform 1989)

Det skall bli kul att få utvidga sitt koordinat-system och skaffa sig en bra bas att stå på", tänkte söta, lilla Polly Nom då hon stod i den stora nollmatrisen på Götaplatsen. Fast trots att hon var en högst rationell funktion, kände hon sig inte riktigt konform, ty hon hade dividerat stort med sin mor innan hon for iväg, och lämnat kvar en rest av argument som kanske hade kunnat komma till användning vid något an-

nat bråk. Sitt egenvärde hade hon i alla fall kvar.

Hon blickade ut över det stora fältet av nollor och fann att de verkade ha ett stort tröghetsmoment. Fast utanför matrisen fanns det andra koefficienter med fräcka klammrar på som verkade mer positivt definitiva än nollorna. "Men det är väl inte så konstigt, de har ju nått upp till högre dimensioner", tänkte Polly samtidigt som hon speglade sin sfär i en lokal ytfördelning. Hon visste att hennes hölje ansågs linjärt av de flesta inversfunktioner, och förslag på stationärlösningar saknades heller inte, men hon ville ha fria variabler

ett par perioder till.

Då matrisen diagonaliserades och förflyttningen upp till Chalmers längs den reella axeln tog vid, fick hon möjlighet att närmare analysera sina nya konstanter. Vissa var minusnollor, som hon själv, men de flesta var vanliga nollor, även om det fanns en och annan som verkade binomial. Åter andra föreföll vara randvärden medan en del abstrakta element verkade vara riktiga rötter, som säkert krökte rejält. Sådana kunde hon vara utan. Ty hon trodde på Gauss, och hon hade fått normer att operera efter ända sedan hon var en singularitet, även om

hon för den skull inte var strängt monoton.

Itäten för nollsekvensen fanns sex stycken differentialoperator med svarta klamrar. "Det är alltså dessa som skall exponentiera oss till enhet", mumlade hon samtidigt som nollsekvensen divergerade mot en principalgren. Hela dagen opererades nollorna genom en mängd av linjära rum, och adderades slutligen till var sin tvåa, trea eller fyra för att slip-pa bli en isolerad punkt.

Senare slog sig Polly ner på en sadelpunkt i ett underrum i en omgivning av origo, utmattad efter en jobbig dag. I underrummet, som visade sig vara focus till en ellips, fanns en mängd primitiva distributioner församlade. De betraktade henne, gjorde en parameterframställning av hennes yta, tolkade geometriskt och fann att hennes topologi utgjorde en vacker kurvskara, värd att analyseras ytterligare.

Kom hit, din torus!, skrek en av distributionerna.

-Varför det?, svarade Polly, som satt och tänkte imaginära tankar om grupp-teori.

- Vi vill veta vem du är. Vilken grad har du?

- Tjugo.

På henne skulle man pröva handpåläggningsmetoden, viskade en av distributionerna. Han gick fram till Polly och konstaterade att hon var lokalt inte-

gerbar.

- Jag känner på mig att dina begynnelsevärden är de rätta för mig, sa han.

Polly tappade helt faltningen, men svarade att hon faktiskt var kontinuerlig och inte intresserad av en algebraisk utvidgning än på ett tag. Distributionen tangerade då en av hennes kurvor och superponerade henne lätt. Polly kände stort ordo, men var på något underligt vis ändå ganska satisfierad av att någon visade potens för henne. Distributionen märkte detta, tog tag i ett vinkelben och permuterade det sakta. Polly kände att hon började bli styckvis glatt.

- Jag är inte normerad, sa Polly.

- Gör inget, jag har en rand, sa distributionen och avlägsnade hennes indices.

Han började vektorisera hennes flöde, sökte efter hennes inre derivata och gjorde ansats på hennes punktladdning. Sedan separerade han hennes variabler, fann en lokal extrempunkt och utförde elementära radoperationer på hennes variabler, som nu var alldeles komplexa. Han letade efter hennes halvöppna intervall, tog fram sin strängt växande radius vector och började integrera henne. Impulssvaret lät inte vänta på sig.

Han utförde upprepad partiell integration och tillämpade förskjutningsregeln systematiskt.

De andra primitiva distributionerna kunde inte annat än häpna. Han trippelintegrerade henne, sedan integrerade han längs hennes konturer för att slutligen transformera henne tills hon närmade sig supremum.

Polly var nu fullständigt analytisk. Hon började oscillera och efter att de hade kastat om integrationsordningen konvergerade hon våldsamt, tills hon var fullständigt ortogonaliserad och vågutbredningen dämpades.

Efter en uttömmande följd av kommuteringar och komplexkonjugeringar var Polly inte längre kontinuerlig utan hade nu försetts med en liten skalärprodukt.

- Det var ju inte så jag hade föreställt mig att tillämpad fysik skulle vara, men nu vet jag att jag valde rätt, sa en nöjd och belåten Polly Nom, och vandrade hemåt efter sin första, långa dag på Chalmers.

Kan man ha roligt fastän man är ett geni?

*I dessa dagar när alla måste lära sig att handskas med datorer, vare sig de vill eller ej, kan det vara intressant att läsa om den man som lade grunden för datorutvecklingen. Han hette **John von Neumann** och är först ut i vår serie om berömda vetenskapsmän, deras liv och leverne.*

OV SKIFFER

Elva dagar efter att bröderna Wright den 17:e december 1903 gjorde sin första flygtur, föddes John von Neumann i Budapest i Ungern. Han var son till en talangfull bankir och han visade tidigt att han var ett ovanligt begåvat barn: Vid sex års ålder kunde han dividera två ättasiffriga tal i huvudet och skämta med sin far på gammalgrekiska. Två år senare hade han lärt sig analys och briljerade med sitt fotografiska minne genom att lära sig sidor ur Budapests telefonkatalog och läsa upp dem igen med sina ögon stängda.

Senare kom han in på universitet i Budapest, inte för att han hade för avsikt att gå där, men han använde det som bas för sina resor runt om i Europa. Han åkte bl.a. till Berlin för att höra Einsteins föreläsningar om statistisk fysik, och till Göttingen för att studera med den berömda matematikern David Hilbert (han med rummen). Vid tjugotvå års ålder så tog han två akademiska

titlar: Dels en civilingenjörsexamen i kemi vid ETH i Zürich, dels en doktortitel i matematik vid universitetet i Budapest i vilken han även hade lagt in lite kemi och fysik.

Efter att han var klar med sin utbildning började han arbeta med kvantfysik som vid den tiden höll på att bli allas favoritämne. Utmaningen var att hitta en konsistent matematisk formulering av atomen, som skulle omfatta de båda rivaliserande teorier som Werner Heisenberg och Erwin Schrödinger hade lagt fram. Det var då som von Neumann kom in på den internationella scenen och la fram en teori som dels förenade de båda teorierna och dels fick kvantpartiklarna, som innan hade tyckts bete sig helt slumpartat, att uppföra sig på ett nästan logiskt sätt.

När han hade gjort allt detta var han tjugosex år och han började bli berömd. En professor vid Princeton University i USA bjöd därför dit honom för att han skulle föreläsa där. von Neumann accepterade och efter ett par månader i USA hade han bestämt sig för att detta landet

passade honom som handen i handsken. Han tyckte att landet var fullt av optimism och gåpårande, och folket var vänligt, informellt och bäst av allt: De gillade att ha roligt, precis som han. Visserligen saknade han den gamla världen lite, med sina kafféer där man kunde sitta och dricka espresso, röka cigarrer och prata om matematiska tvistemål. Men istället för dem så ordnade han fester i sin stora villa, en eller två gånger per vecka, dit han bjöd alla sina arbetskamrater från universitetsvärlden. Hans fester var mycket omtalade, folk dansade, rökte, drack, skrattade och umgicks.

När sedan Princeton Institute of Advanced Studies bildades 1933 och man sökte folk dit så var von Neumann självskrivnen. Han blev professor där tillsammans med bl.a. Einstein. Han var den yngste bland alla celebriteter där och ibland så misstogs han för en student.

Vid Princeton samlades tidens skarpaste hjärnor, och von Neumann hade den snabbaste av dem alla. När han senare hade byggt sin elektroniska dator och den skulle testas, så gav någon den ett problem där den skulle hitta den lägsta potensen av två som hade en sju som fjärde decimalsiffran från höger. Datorn och von Neumann startade samtidigt. Von Neumann var klar först.

Som det geni han var så hade han förstas en del udda drag. T.ex. så gick han alltid klädd som en bankir oavsett väder och si-

tuation. Dessutom så ville han inte lära sig prata engelska utan brytning. Ibland så uttalade han ett ord riktigt, men så kom han på sig själv och ändrade genast uttalet till sitt eget.

von Neumanns fru fick uppleva hur det var att leva med en tankspridd professor. En historia handlar om hur han skulle åka till New York för att träffa någon. När han var halvvägs framme stannade han sin bil, ringde hem till sin fru och frågade "Varför är jag på väg till New York?". En annan gång låg hans fru sjuk och bad honom hämta ett glas vatten. Efter en stund kom han tillbaka och frågade var glaset stod, fastän de hade bott i samma hus i tjugo år!

År 1944 byggdes ENIAC, den första datorn i världshistorien. Det var då naturligt för von Neumann att åka till Aberdeens i Maryland, USA, för att undersöka maskinen. Han blev helt begeistrad i den och beslöt sig för att bygga en egen. Men det fanns några nackdelar med ENIAC. Bl.a. så var den för stor, 30 m. lång, 3 m. hög och 1 m. djup. Den hade över 100 000 delar varav 18 000 vakuümrör, som hade för vana att gå sönder titt som tätt. Om maskinen fungerade i tre dagar var teknikerna överlyckliga. Dessutom drog den ohyggliga mängder med energi och det var ett fruktansvärt arbete att programmera den. På den tiden så programmerade man genom att slå om switchar *en masse* och koppla om mängder av kablar. Det var så besvärligt att det tog ungefär tre dagar för teknikerna att ställa om den för ett problem som tog några minuter att lösa.

Detta var naturligtvis vansinne. Von Neumann kom då på idén att lagra maskinens instruktioner inne i maskinen och då

John von Neumann

inte i form av interna kabelhärvor utan i form av elektriska laddningar.

Detta var en revolutionerande idé. Hittills så hade alla maskiner styrts utifrån m.h.a rattar, spakar och knappar. Vad von Neumanns idé innebar var att vissa grundläggande operationer skulle ligga som hårdvara som aldrig skulle ändras i maskinen, men att ordningen i vilka dessa operationer utfördes skulle gå att ändra. Man skulle inte behöva ändra själva maskinen utan bara dess instruktioner. Detta kan tyckas vara ett naturligt steg idag, men på den tiden var det otvetydigt rent genialt. De datorer som byggdes på detta sätt kom senare att kallas von Neumann-datorer.

Vid Institute of Advanced Studies så var det inte meningen att man skulle hålla på med tillämpningar av ren vetenskap, utan där skulle man sitta och tänka, på sin höjd använda papper och penna. Det var därför ett stort problem för von Neumann att få tillåtelse att bygga sin dator där, men efter sju sorger och åtta bedrävelser så gick det i alla fall bra.

När sedan maskinen var fär-

dig så skulle den provas. Det var ingen vanlig beräkning, som att t.ex. ta fram de 5000 första primtalen, en beräkning som hade stämt väl med institutets anda, utan det var om vätebomben skulle explodera eller ej. Vid Los Alamos höll man nämligen på med att konstruera en sådan bomb, och von Neumann var inblandad i projektet; han ville att detta skulle vara maskinens första uppgift. Datorn räknade på i 60 dagar och ut kom svaret. Svaret var ja.

Två år senare så invigdes maskinen officiellt och då höll von Neumann ett av sina stora partyn igen. På detta kalas stod det en skulptur av maskinen i von Neumanns vardagsrum. Skulpturen var tillverkad av is!

von Neumann arbetade även med självreproducerande maskiner. Detta hade han börjat med under sin tid på Los Alamos. Där träffades nästan hälften av den tidens framstående forskare och under en lunch hade man börjat prata om ET:s (Extra Terrestrials - utomjordingar), om de existerade eller ej. Detta hade inspirerat von Neumann till att fundera på om det existerade utomjordiska varelser, och om de fanns, hur såg de ut och hur fungerade de. Han kom fram till att de måste vara självreproducerande och fungera ungefär som vi gör, att de måste lagra information i sig själva för hur de är uppbyggda. Detta var ca. fem år innan två forskare kom på hur människans gener var uppbyggda. Von Neumann hade förutspått att en självreproducerande maskin måste fungera på samma sätt.

1957 dog John von Neumann. Då hade han bidragit till matematikens grundvalar, han hade skapat nya grenar av matematiken, bl.a. spelteori, och han hade skapat grunden för den fortsatta datorutvecklingen.

Till den av HYBRIS drabbade redaktionen

Nuvarande finformredaktionen är den sämsta i mannaminne. Detta visade sig inte minst på sektionens mötet där valet skedde. Eftersom Finform hållit en så genomgående dålig kvalitet under året hade inga 91:or sökt, så mötet valde mycket motvilligt om redaktionen. Tidigare har de uppdragen haft en viss status, men det har nu effektivt suddats ut.

I förra numret publicerades ett antal citat om hur bra den är nu, men den stora majoriteten som anser att innehållet enbart är trams och larv svarade inte på enkäten eftersom Finform i nuvarande skick inte är värd så mycket möda.

Redaktionens löjliga tester av öl och groggar är helt ointressant för övriga sektionen, bland annat därför att chefredaktörens dåliga omdöme är ökänt, inte minst bland flickorna, så sluta att skriva om ert supande på sektionens bekostnad.

Fantomserien i nuvarande tapping är bara plump och osmaklig; det enda den handlar om är sex och alkohol. Till skillnad från redaktionen så är de flesta F-teknolo-

ger inte fixerade vid sprit och sex.

Den löjliga (F)laymatetävlingen, vad går den ut på? Den är inte rolig i alla fall.

Om nu chefredaktören har ett stort problem med sitt sexliv (det är välkänt på sektionen då många sett hans patetiska försök att stöta på flickor) så låt inte detta totalt få fördärva sektionstidningen, utan försök att göra en tidning som handlar om F på Chalmers och inte om hans personliga problem (en psykolog skulle säkerligen finna innehållet mycket intressant).

*Vi är många som delar
denna åsikt!!!*

Svar

Det finns ett par personer som rakyggat har sagt till mig, på ett sakligt och behärskat sätt, att de tycker ett visst nummer av Finform är dåligt, och också varför. Kritik framförd på ett

sådant sätt gör att man känner en viss respekt för personen i fråga och tar dennes åsikter på allvar. Men när man säger något längs fotknölnarna, med argument och logik som inte anstår F-teknologer, och dessutom anonymt, då känner man snarare förakt för kritiker och kan knappast ta hennes - för det är med stor sannolikhet en hon som har skrivit insändaren - argument på något som helst allvar.

Skribenten idiotförklarar praktiskt taget 80% av Ft-sektionens medlemmar, då hon påstår att "den stora majoriteten som anser att innehållet enbart är trams och larv inte svarade på enkäten eftersom Finform i nuvarande skick inte är värd så mycket möda". Enkannerligen ett intelligent sätt att åstadkomma förändringar! Citaten som publicerades i förra numret var förresten alla som fanns, undantaget kommentarer som var skrivna av uppenbart berusade personer och därmed tillför Finform varken bu eller bä.

Jag kan faktiskt inte förneka att mitt sexliv, vare sig det är bra eller dåligt (vilket få på den här sektionen överhuvudtaget har en aning om), eller att mina sexuella fantasier påverkar Finforms innehåll. Sex intar en central ställning i varje ung människas liv och den tankeverksamheten går inte att koppla bort hur som helst. Det är då inte konstigt om jag och övriga redaktörer blandar in lite sex här och var. Vi gillar sex, och vi tror nog att de flesta har den inställningen till detta käns-

Hur stort problem har han med sitt sexliv? Ja, det är tydligen en stor fråga för många på F-sektionen...

liga ämne, utan att för den skull vara det minsta sexfixerade. Om skribenten läser sexinslagen med glimten i ögat och inte tar det på så blodigt allvar, kommer hon snart att må bättre. (F)laymate 1991 var förresten en parodi på (F)laymate 1990, och jag kan tala om att vi inte heller är speciellt nöjda med inslaget; det är svårt att veta vad som kommer att "slå".

Spritifixerade är vi inte heller, även om vi inte kan förneka att vi tycker om detta elixir. Det är en smaksak om man gillar öl-, vin- och groggtester eller inte. Däremot var det inte F-teknologsektionen som bekostade testerna, utan föreningen Focumateriet, vars pengar bara till en viss del tillhör sektionen.

Vad Finform skall behandla är en ständigt återkomman-

de tankenöt. Skribenten vill att vi skall skriva om F på Chalmers istället för mina personliga problem (exemplifiera gärna nästa gång). Menas med "F på Chalmers" utbildningen F eller sektionen F? Det sistnämnda råkar nämligen vara tyngdpunkten i förra årgången, då vi rapporterade om precis allt som hände, såväl officiellt som privat. Utbildningen F är däremot inte vårt bord; där har vi föreningar som SNF och FARM som är speciellt inriktade på dessa frågor. Det ankommer på dessa föreningar, och på alla teknologer, att skriva i Finform om utbildning och arbetsmarknad; vi har tid att sätta oss in i dessa problem endast i begränsad omfattning. Överhuvudtaget är det ytterst lite material, undantaget kursutvärderingar och ordförandeord, som kommer in från teknologer, föreningar och LKF. Ska man kritisera Finform för något bör man själv ha försökt bidra med en artikel (kursutvärdering undantagen), för att därigenom skaffa sig en rimlig uppfattning om de svårigheter vi står inför.

Till sist: Hur bra vi än gör Finform kommer det alltid finnas några som inte tycker om tidningen. Vi har bakvägen fått höra att ett par flickor har gått till självaste LKF och klagat på Finform och därigenom skapat rabalder. Personligen tycker jag detta och anonyma insändare är höjden av feighet. Om många personer verkligen tycker att Finform är dålig så ska det inte vara några problem att sätta ut sitt namn, eftersom man då har folkmas-

san med sig. En del kan säkert hävda att Finform då kommer att svara med represalier, eftersom vi inte är speciellt rädda för att "hänga ut" folk. Det är riktigt såtillvida att vi gärna sparkar på personer som går bakom ryggen på oss med dunkla motiv. Dessa personer är inte så många, och därför har vi också vissa indikationer på vilka de två flickorna är. Det bästa sättet att förändra Finform är att söka någon post i föreningen och själv visa vad man går för. Det näst bästa är att bidra med eget material eller skriva signerade, konstruktiva insändare.

Niklas Arvidsson
Chefredaktör

Hemma hos Finform

Vad du alltid velat veta om sex knasiga redaktörer men inte vågat fråga om

Finform har fattat ett principbeslut om att inte längre intervjua alla fåniga och egotrippade föreningar på sektionen, sedan det visat sig att antalet mutor har sjunkit drastiskt. Undantaget som bekräftar regeln är följande intervju med oss själva, där vi gör ett fräckt hemma hos-reportage. Välkommen in i Vi är bäst-klubbens sängkammare!

Per, 21-årig Tjörnbonde

Vi träder in i Pers lya på det s.k. Hemmet och möts till vår förvåning av delvis tapetserade väggar och en begränsad mängd disk. "Jag har just tagit hand om veckodisken", försäkrar Per. Fattas bara annat.

FF: Matbiten här är verkli-

gen avancerad; mikro, kaffe-bryggare och mycket mat. Du kanske är en riktig gourmet?

P: Nja, så långt vill jag inte sträcka mig.

FF: Du bodde på Tjörn tidigare, stämmer det?

P: Jo, det stämmer.

FF: Många kompisar som var mopedtrimmare säkert?

P: Jag var en själv! Zündapp förstås.

Här följer en utläggning om jackad kolv och andra trimtekniker. Intresserade uppmanas att läsa de tidskrifter i ämnet som står att finna i varje bensinstation; alternativt att åka till Tjörn.

P: Det var skithäftigt! Utan moppe - socialt utstött. Det är lite insnöat på Tjörn; alla har jeansjacka och moped. Inga synthögar där inte.

Per har en TV från 1976 och en bembyggd Zorex förstärkare på sitt rum. Är det männe för att få det rätta "vischan"-stuket? Vidare har han affischer på en japansk jumbo-jet och en Londonbuss. Fordon som går att trimma, kort sagt.

P: Ja, man kan t.ex. plana toppen mot garagegolv. (Om mopeder, hoppas vi!)

En blick på Pers skrivbord avslöjar att han läser Organisk Kemi Kf, trots att han går i F3.

FF: Det finns tre skäl att läsa den kursen: Flickor, lab-sprit och 6p. Vilket är ditt skäl?

P: Alla, plus att det är intressant.

Skrämda av en så studiemotiverad teknolog bastar vi raskt vidare till...

Del av Pers skrivbord.

Hur har vice ordföranden Hamna i denna situation?

Bj, 23-årig uppsal- ian

Denna eminenta (?) redaktör framlever sina dagar i en luxuös cell på det icke helt okända Chalmers studenthem. Vid teamets ankomst satt Bj och pratade i telefon med US of A. Han var inte särskilt intresserad av att låta samtalet recorderas och visst tumult utbröt när bandspelaren plockades fram ("Vafan, ska ni trycka bandet?"). Efter en stunds döttid kunde vi dock påbörja vårt arbete.

En mycket intressant del av folks hem är bokhyllan och vi vände oss därför genast mot den vackra spånplattetryllan ovanför sängen. Där står en massa intellektuella verk, t.ex. av Dostojevskij. Enligt Skiffers skall detta bero på att Björn är en typisk kvasiintellektuell nolllåta. I en låda alldeles vid sängen finns dock litteratur av en helt annan sort.

FF: Har du verkligen läst alla böckerna du har på hyllan?

B: Nej, jag har inte läst *Harvest of sorrow*, *Ulysses*, ny-

aste *Singer*... Skiffer tror att jag har *Ulysses* bara för att reta honom.

FF: Fel! Jag har sagt att du är kvasiintellektuell och har såna böcker för att imponera på brudan.

*Nicke hittar givetvis en annan sorts bok, nämligen **Fanny**, och börjar citera valda delar, men av hänsyn till de känsliga delarna av läsekreten går vi omedelbart vidare.*

FF: Varför har du en elgitarr här när du nästan aldrig spelar?

B: För att det skall se ut som jag är en rocklegend.

FF: Är du det? Vill du bygga upp en image av dig själv? Du har **Led Zeppelin** och **Jimi Hendrix** på väggen och bara en massa metalplattor i hyllan. Hur kommer det sig?

B: Nej, jag har en hel massa mjukisplattor, kolla där: **Texas**, **Kjell Höglund**, **Thorsson**. Men det har blivit mycket metal, det är sant. Stäng av den där bandaren nu.

Björn vill alltså inte vara med på band. Tyvärr ville han inte vara med på en vanlig bild beller så vi fick ta vad vi hade i bildväg.

FF: Berätta lite om dig själv. Har du haft något jobb någon gång?

B: Nej, jag är i princip mot arbete, men snabba på nu, jag skall snart *dra* nu!

Teamet rotar vidare. Björn är dock inte så pigg på att visa upp sitt kokskåp eftersom det kan börja gå sin väg. Kylskåpet var tyvärr inte särskilt intressant: Mjök, lite räksallad, öl, bregott, ketchup, choklad-sås och en gnutta mikromat. Åter han aldrig? Ingen sprit heller.

FF: Man säger att du är med i styret Björn, är det sant?

B: Det är sant.

FF: Man säger att du är den enväldige härskaren där, är det sant?

B: Det är *inte* sant. Det är givetvis *Åsa*.

FF förstår naturligtvis att om man är Vice Ordförande är man bemskt upptagen av Viktiga Saker hela dagarna, och drar därför vidare till...

Nicke, 25-årig göte- borgare.

*När vårt (och hans eget) offer öppnar dörren till suiten på **Olofsböjd** står radion på och en oerbjödligt traumatisk fråga inställer sig omedelbart: tycker Nicke om rapmusik? Dessbättre visar det sig så småningom, när **Master of Puppets** börjar ljuda, att så inte är fallet och vi börjar ostörda studera interiören.*

Barinteriör hos chefredaktören.

FF: Det ser väldigt trevligt ut här. Väststädat. Skenet bedrar helt enkelt!

N: Städat? Det är *intestädat* här. Om du kollar så är det damm överallt!

Männe vi har en pedant mitt ibland oss! Jämfört med Pers och Bjs rättbål var det verkligen rent och fint hos Nicke.

FF: Du har ju en bar här med även vin och sånt. Sprit är det också kvar! Har du någon whisky? Du har en just stereo och du har fina bilder på väggarna. Kan du inte bjuda på lite whisky?

N: Vill alla ha whisky?

FF: Ja! Det är ganska stort här, det är större än **Patrik Westfalks**, eller hur?

N: Jo. **Hasses** är det minsta, men han betalar mindre också. Det här är som två celler i stället för en. Vad ska vi blanda med, vi skall väl inte ha helt ren whisky?

FF: Man blandar inte whisky!

N: Jo, med cola.

Jaha. Men grabben har ju trots allt rosa gardiner... En tvätt-äkta romantiker!

FF: Du é ju helt lost! Du har kort på **Mirjam** på väggen, med en spot på.

N: Hon är vacker...

FF: Jag tycker mer att det ser ut som hon *lider* på den där bilden.

N: Säg någon som inte ser plågad ut när man tar kort.

*Att sitta på Nickes vägg är Mirjam definitivt inte ensam om; faktum är att halva F-sektionen finns avbildad i Nickes rum. Men det är ju däremot inte alla som har fått en stjärna uppkallad efter sig. Nåväl, låt oss se om vår chefredaktör är en kulturellt bildad person, över till bokhyllan: **Mahfouz**, **Göthe**, **Erica Jong**, **Strindberg**, **Lagerlöf**, **Anais Nin**, **Kafka**, **Singer**, m.fl. Mycket böcker om kosmiska ägg o.d. Trots allt en lättsam mix.*

FF: På något sätt känns det inte lika kvasi-kulturellt här som hos Björn. Det är mer kommersiellt.

N: Jag är kommersiell, det är därför. Fast de rosa gardinerna sitter där för att de satt här när jag flyttade in. Jag har inga andra.

FF: Och så har du den där bilden som ser ut som en

underklädesannons på väggen.

N: Hon är *vacker*, hon är verkligen snygg.

FF: Jo, men man ser ju bara baksidan.

Ni trodde förstås att det var slut nu, men Nicke har min-sann fler skelett i garderoben!

FF: Hur länge gjorde du lumpen?

N: Tre månader.

FF: Hur länge skulle du ha gjort lumpen?

N: Tio månader. Men det finns faktiskt ett skäl. Jag upptäckte nämligen att mitt knä inte höll för långa strapatser med tung last. Då skulle jag få bli malaj, men det ville inte jag, så jag sket i det.

FF: Var var du när vektor-analystentan gick förra året?

N: -

Den intelligente läsaren räknar säkert ut att Nicke inte behövde sakna tak över huvudet förra hösten. Nu till nånting helt annat: Nästa redaktionsmedlem.

Skiffer, 22-årig kodin

*När vi rullar in hos den store mannen från **Kode** fastnar vi innanför dörren studerande den riktiga managerlägenhet som **Skiffer** hyr in sig i. **Skiffer** tar fram ballonsaft, då vissa i reportageteamet börjar bli lite sliriga.*

FF: Vi ser av dina väggprydnader att du brukar gå på filmfestival.

Vice bombhunden
vid sin Mocintosh.

Sk: Man é ju kulturell!

FF: Din rakning är under all kritik, vad använder du, **Phillishave 980?**

Sk: Jag använder engångshyvlar eftersom jag inte är så miljomedveten.

FF: Vad har du för fritidsintressen? Serier och film?

Sk: **Arne Anka** och **Judge Dread** är bra; vad man kan kalla anarkistisk framtidsvision. En favoritfilm är *T2*, den var helt ohemult bra med sin action.

FF: *Clockwork Orange* då?

Sk: Den var helbra; sjuks våldromantik i ett anarkistiskt framtidssamhälle.

FF: Favorittidning och musik?

Sk: **MacWorld** och **Filmkonst** (*Snobb!*); när det gäller musik så är jag allätare: **Me-**

tallica och **Björn J:son Lind.**

FF måste nu bryta in i denna kulturella orgie med lite vardag:

FF: Är det din Alvedon, det där?

Sk: Nej, men jag brukar ta dem då jag druckit **Vodka Russian**. En 75:a voda och en 33:a russian. (*Skiffer glömmer i sin redogörelse för detta Uppsalarcept en viktig detalj: Det blir lite russian över!*)

Mätta och trötta begav vi oss därefter ut till Majorna för att väl dgästa en nykomling i red.:

Göran, 21-årig göteborgare

Efter en långtråkig spårvagnstur kommer vi så småningom in på en åktsvensk gammal bakgård någonstans i Majorna, går uppför några trappor och träder in i Görans lya. Det första vi lägger märke till är att det står en stor soppåse i rummet. Tydligt har de sopsortering i huset.

FF: Du läser **Inger Alfvén**; för att imponera på brudar? Lite väl feministiskt.

G: Ja, den är bra.

FF: Ässå en halvmuskulös man med två däck på väggen på väggarna. **Humphrey Bogart**...

G: Jag hyr lägenheten möblerad.

FF: Jahaja.

G: Botten upp!

Red. sveper bär var sin B52:a, förutom Göran, som dricker Gin och vin.

FF: Du har lite 60-talsstuk över dig trots allt, med tanke på musiken.

G: Nja, vi kan ju sätta på **Lustans Lakejer**; det är bra.

FF: (*Håret reser sig*). Färg-TV har du också, tydligen en av de allra första.

G: Mer att dricka?

FF: Ja, det är ju fredag.

G: Det här är sliskiga saker, Cointreau.

FF: Ingen Explorer hemma? Så att vi kan göra en Rotebroare.

G: Tyvärr

FF: Har du upplevt mycket av den s.k. synth-/hårdrockkonflikten?

G: Nja, jag är född synthare men har av sociala skäl gått åt rockhället.

FF: Ingen egen identitet... Du har flickvän att döma av kortet.

Redax ser bär en liten pin-uppa med B-licens på bordet ovanför soppåsen.

G: Nja, ja det har jag ju, men inte hon! Titta på kortet på sidan istället, det är min flickvän.

FF: Tänkte väl att det var något mysko...

Redax börjar här glida ifrån ämnet och blir allt mer intresserad av det som Göran har att bjuda på. Något överförfriskade beger vi oss så småningom tillbaka till Olofsbjöd för att intervjua redaktionens andre nykomling:

JFK, 23-årig Homo Halmstadicus

För att försöka motsvara de enastående bjudningsprestationer som tidigare utförts av intervjuoffren i denna artikel (bortsett från Björn), tog Jens omedelbart fram några fina Pripps Blå, klass II, och glass gjord på ägglikör och romrusin. Mycket gott. Jens bor i en minimal upplaga av de klasiska Olofsbjödsråttbålen. Det skall vara på 18 kvadrat, men ser mycket mindre ut, kanske en relativistisk effekt. Vi börjar med några snabba frågor till den nyblivne redaktionsmedlemmen..

FF: Du är ju Finforms fotograf. Vad har du för kamera?

J: En **Canon EOS 100 QD**. De sista bokstäverna står för Quartz Date.

FF: Kan du använda den?
J: Ja självklart.

FF: Hur kommer det sig att du blev Finforms fotograf?

J: Jag gillar att fotografera och så gillar jag skandaler. Speciellt att slippa se mina egna i tidningen.

FF: Hur många bilder har du tagit i det här numret?

J: Ööh, bilder?

Jens kommer som sagt från Halmstad. Han har nyss köpt

en telefonsvarare och tycker det är jätligt kul att böra sig själv prata; tre fakta som harmonierar sällsamt bra med varandra.

FF: Du har gjort lumpen, eller hur?

J: Mmm, det var en fest, en lysande tid... Det var kul att skjuta.

FF: Hur kom det sig att du blev malaj?

J: Min plutonchef puttade till mig och jag puttade tillbaks. Sedan ville han polisanmäla mig, men det gillade inte jag. Disciplinnämnd, psykolog och sjukskrivning i hemmet. Så blev jag malaj.

FF: När köpte du den där vackra affischen med kvinnan i den tunna slöjan?

J: Den köpte jag när jag flyttade hit. På Åhléns i Nordstan.

JKO är inte bara fotograf, han läser numera japanska också; hur kommer det sig?

J: För att jag är så slut i huvet.

FF: Säg något på japanska!

J: *Watasbi wa Jens desu*. Det betyder "Jag är Jens".

Över till den kulturella sidan. Röda rummet, Catch 22 och SMT. Ingen kvasikultur här inte! Jo förresten han läser Idi-oten också, men det går segt.

Övriga detaljer i möblemang- et: En ny fin Philips 14-tummare med fjärrkontroll. Badkar i badrummet! Ny, breed säng!

FF: Vad kostade din nya

JFK i sitt rätta element?

säng?

J: Fyratusen. Men det var det värt.

FF: Har du kabel-TV?

J: Ja, men ingen dekoder. Jag vill inte betala deras jävla ockerpriser.

FF: Vad gillar du för musik?

J: Allt från **Sex Pistols** till **Mozart**. I december skall jag gå på **Metallica**.

Vem ska inte det? Jens stänger av ljudet på Sverige topp 20 och medan Niky stillsamt fundrar över vad den lilla symbolen i TV-rutan kan betyda ("Kanske ett MacCompress-dokument?") så tynar den bär delen av projektet, och därmed hela artikeln, långsamt bort.

Redax

ÄR DU

SMAKKLÖS ?

eller

Vem behöver recensenter?

AV GÖRAN

I tidernas begynnelse fanns bokrecensionerna. De skapades av Strindberg. Därefter följde teaterrecensioner. Efter dessa anlände film-, radio- och TV-recensioner i snabb succession.

På det glada 50-talet, det psykedeliska 60-talet och det frigidorda 70-talet måste recensenterna ynglat av sig likt kapitalister på 80-talet, ty idag svämmar tidningar över av smakomdömen och tyckanden, om de mest varierande företelsler.

Förutom de ovan nämnda standardgenrenna kastar dessa smakgurus sig över allt fler delar av våra liv. City-Nytt utlovade t.ex. i det senaste numret 101 solida recensioner. Man tycker till om CD-skivor, vinylskivor, konserter, fester, barer, pubar, uteställen, inreställen, politik, kläder, religion, öl-, vin- och sprit-sorter, porrfilmer, rikt folks självdeklarationer, provrörsbarn, adopterade barn, barnbarn, bantningsmetoder, snabbmat, gourmetmat, studentmat, kända människors sexliv, vanliga människors sexliv, känsloliv, underkläder samt motorsågar...

Vad kan då en stackars Fare göra i den här smeten?

**Abstrahera, analysera,
konkretisera!**

Kort sagt: RÖJA UPP!

Likt Newton då fallfrukten träffade hans perukbeklädda huvud såg de vackra mönster som utgör Mek A och B, ser jag de sjuka bakomliggande orsakerna till denna smaklöshetens utbredning. Jag drar mig inte för de stora svepen.

Under 80-talet var vi så inriktade på produktion och konsumtion att vi glömde alla andliga värden. Till och med präster läste Veckans Affärer och började driva sina församlingar i profitsyfte. Vår själ bjöds ut på den fria marknaden, som inte var sen att reagera. Hur skall jag kunna ha kul om jag inte läst City-Nytts bar&pub-recensioner. Jag skulle ju inte ens kunna inleda ett samtal med den rekommenderade öppningsrepliken.

KROG
SANNINGAR DU TRODDE
DU KLARADE DIG UTAN
NYTT

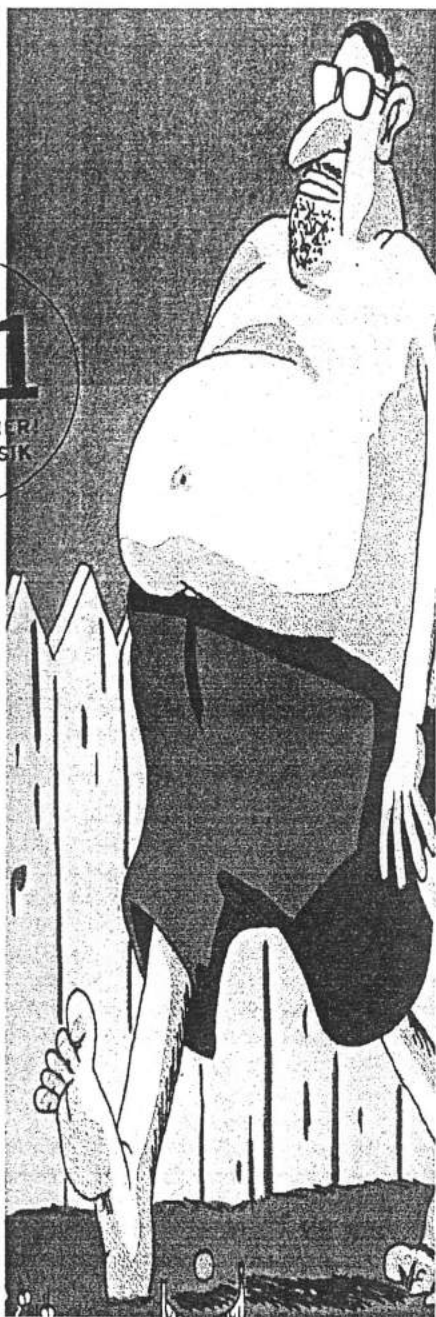
**SAXAT UR
NOJESNYTT**

ÖVER
111
RECENSIONER/
FILM & MUSIK

▶ Detta är självklart sjukt. Jag skall chockera er med ett annat exempel. Med en egenmakt lånad av den angripna gruppen greppar jag nu ovan nämnda motorsåg och kapar brutalt den värsta av alla dessa ruttnande delar på litteraturens stora kropp. Vinrecensioner.

Allt om Mat recenserar i veckans och följande nummer hela Systembolagets standardsortiment. (Tänk er. Visa fram legget och beställa: "En av varje, tack.") Ur denna tidning saxar jag: "Ett vin med stor kropp, väl balanserad fyllighet, tydliga inslag av hasselnöt, olja och gummi (sic). Mycket prisvärt." För att se ett vin med kropp måste man vara antingen inne på fjärde buteljen, eller ytterligt ensam. Men det kanske inte är så konstigt. Ty Vinprovare, som skall vara så smakfulla, är ofta småfeta, skägg- & mustaschprydda medelålders män, som till på köpet saknar allt vad bordsskick heter. Slörpar, gurglar sig och t.o.m. spottar vid bordet. Smakfullt? Nej mer som att dinera med en schimpans. (Inget ont om schimpanser i övrigt.) När de tycker kan de inte ens hålla sig till väsentligheter som pris, smak och alkoholhalt utan att blanda in sin barndoms upplevelser i någon pervers cykelhandlares källare.

Som slutord vill jag säga: **Tyck själv. Tyck till. Tyck om!**

Arketyper för Vinprovaresläktet.

ROCK QUIZ

Vår förra tävling, *Rock'n'Roll Quiz*, var tydligen alldeles för svårt för F.arna; vi fick nämligen inte in ett enda svar. Vilket kulturellt mörker. Denna gång har vi dock gått ner lite i svårighetsgrad så fyll i de ord som saknas i dessa kända strofer och vinn 200 spänn! Lämna ditt bidrag före 29:e oktober.

A)

Driving that train, high on cocaine
 ..... you'd better watch your speed.
 Trouble ahead trouble behind
 And you know that' notion
 just crossed my mind.

B)

Every time just like the last
 On the ship tied to the mast.
 Takes both my hands
 To distant lands.
 Never a frown with .....
 .....

C)

One man on the chessboard
 Get' up and tell' you where to go.
 And you've just had some
 kind of mushroom
 And your mind is moving low.
 Go ask ..... I think she'll
 know.

D)

My life was empty, forever on
 a down.
 Until you took me, showed
 me around.
 My life is free now, my life is
 clear.
 I love you ....., though
 you can't hear.

E)

..... was in my brain
 Many things don't seem the
 same.
 I feel funny, but I don't know
 why
 'Scuse me while I kiss the sky.

Bevingade ord

"Så länge dom inte sätter trasan i högspänningsaggregatet är det OK. Det gjorde dom på CERN. Ingen mer städ-erstka sedan."

Mats Lindros, övningsledare i Optik

"Det är väl någon städ-ska som har varit framme med skurtrasan."

Handledare i optik kom-menterar varför inte Fabry-Pe-rot-interferometern fungerar.

Tjena Moz!

Hej din gamle stofil!

Vad sägs om detta? På en utav mina nattliga vandringar upptäckte jag till min stora fasa att vissa använt Elektros Kalle-embem som kräklplatta! Tänk bara om dessa innova-tiva individer hade sluntit på

den nu svinhala asfalten och skadat sig! Nej, skall det van-helgas, så skall absolut halk-skyddssubstans vara obligato-risk föda på sittningarna, t.ex. vanligt fint grus eller någon annan industrikemikalie.

Värsta Hälsningar

Bark

Hej själv Bark!

Det finns faktiskt ett bättre sätt att skända Kalle-märket: Att förrätta sitt tarv därpå. Fak-tum är att metoden redan prö-vats under nollperioden. Jag kan bara rekommendera den-na utmärkta metod!

Moz

Fantis upplever sin första nollning. Som den reko kille han är, skyddar han sina polare från de elaka Fnollkarna...

omslagsartister: nicke & bj

Fantomen

SKÄNDNING...

HAJK...

Inte bara FnollK badar...

BASTUKALAS...

NOLLKAMP...

Det var tydligen en gäddigen nollperiod för din del...

SJÖRÖVARFEST...

FOCUMATERIKÖR...

STYRET GRIPER IN...

Jal Hör är beviset, senaste Finform med massor av skandalreportage...

Titta här, så får du se!

AVSLÖJANDET...

Jo, men bara lugn! Det är precis så det skall gå till.

HAPPY ENDING...